

సకల పాపహారిణి
శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి

రచయిత
జూలకంటి బాలసుబ్రహ్మణ్యం
తిరుపతి.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

2019

Sakala Papahaarini
SRI SWAMY PUSHKARINI

By
Julakanti BalaSubrahmanyam

T.T.D. Religious Publications Series No. 1180
© All Rights Reserved

First Edition : 2015
Re-Print : 2019

Copies : 3000

Price :

Published by
Sri ANIL KUMAR SINGHAL, I.A.S.,
Executive Officer,
Tirumala Tirupati Devasthanams,
Tirupati - 517 507

D.T.P:
Office of the Editor-in-Chief
T.T.D, Tirupati.

Printed at :
Tirumala Tirupati Devasthanams Press,
Tirupati - 517 507

ముందుమాట

‘కలౌ వేంకట నాయకః’ - అని తిరుమలేశునికి ఒక అద్భుతమైన ప్రతీతి ఉంది. ఈ కలియుగంలో అందరికీ ఏకైక దిక్కు పరమగతీ శ్రీవేంకటేశ్వరుడే ! అని అర్థం.

ఆళ్వారులలో అగ్రగణ్యుడైన నమ్మాళ్వారులు ఒక మాట ఇలా అంటాడు.

“తిరువేంకటం మీది స్వామికి చేతులెత్తి దండం పెడితే చాలు. గడచిన అనేక జన్మల పాపం, రాబోయే జన్మల పాపం, నశిస్తుంది. ముఖ్యంగా ఈ కలియుగంలో ఏమైనా కావాలి అంటే వేంకటాచలక్షేత్రం వెళ్లాల్సిందే. ఏడుకొండలవాణ్ణి దర్శించి వేడుకోవాల్సిందే. తప్పదు మరి!”

అందుకనే భక్తులు ఆనందనిలయుని అనుగ్రహం కోసం నిరంతరం తిరుమలకు పరుగులు పెడుతూనే వున్నారు. వరాలరాయడైన వేంకట ప్రభువుల దర్శనం కోసం యాత్ర చేస్తూనే వున్నారు.

అయితే, భక్తులు, యాత్రికులు తమ తమ కోరికలు సులువుగా నెరవేరాలి, తమ యాత్ర ఫలించాలి అంటే మాత్రం, ముఖ్యంగా తిరుమలలో విధిగా పాటించవలసిన నియమాలు రెండు వున్నాయి. మొదటిది “శ్రీ స్వామి పుష్కరిణీ స్నానం”. రెండవది “శ్రీవారి దర్శనం”.

తిరుమల శ్రీస్వామివారి దర్శనం కంటే, ముందుగా “స్వామిపుష్కరిణీ”లో స్నానం చెయ్యాలి. ‘పుష్కరిణీ’ పరమపావనమైంది. పుణ్యప్రదమైంది. అందులోని నిర్మలమైన పుణ్యజలాల్లో మునిగితే చాలు. మహాపాతకాలు పోతాయనీ, దోషాలు నశిస్తాయనీ, పుణ్యాలు కలుగుతాయనీ పురాణాలు గొంతెత్తి చాటుతున్నాయి. ఆ స్వామిపుష్కరిణీ స్నానంవల్ల పాపాలనుండి విముక్తులైన భక్తులను శ్రీనివాసుడు సులభంగా అనుగ్రహిస్తాడు.

అయితే, ఇక్కడ గమనించవలసిన ప్రధానాంశం మరొకటి వుంది. అది.

పుష్కరిణీ స్నానం చేసిన తర్వాతనే భక్తులు, ముందుగా తిరుమలలోని తొలిదైవం అయిన శ్రీ భూ వరాహస్వామిని దర్శించాలి. ఆ తర్వాతనే శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారిని దర్శించాలి. ఇది విధిగా పాటించవలసిన క్షేత్ర సంప్రదాయం. ఇలా చేస్తేనే తిరుమలయాత్ర పూర్తిగా ఫలప్రదమవుతుంది.

అనగా, తిరుమల యాత్రలో శ్రీవారి దర్శనం ఎంతటి ప్రధానమైందో, అంతే ప్రాధాన్యం సంతరించుకుంది “శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ” స్నానం.

అందువల్లే భక్తులు, వారి యాత్రా క్రమంలో “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” ప్రాధాన్యం, మహిమలతోపాటు, పుష్కరిణి ఎలా ఏర్పడింది, ఎప్పుడు ఏర్పడింది, గతంలో ఎవరెవరికి ఏ ఏ పాపాలు పోగొట్టింది, ఏ ఏ కోరికలను నెరవేర్చింది... అన్న అనేక విషయాలను భక్తులు తప్పక తెలుసు కోవాలన్న తపనతో, రచయిత శ్రీ జూలకంటి బాలసుబ్రహ్మణ్యంగారు “సకలపాపహారిణి శ్రీస్వామిపుష్కరిణి” అనే పుస్తకాన్ని అందించారు.

అంతేగాక కోనేటి విషయంలో భక్తులు ఎలా భక్తిని చూపించాలో, ఎలా ప్రవర్తిస్తే వారి వారి కోరికలు నెరవేరతాయో. ఇలాంటి అనేక విషయాలతో, సులభమైన సరళమైన శైలిలో వీరు రచించిన ఈ పుస్తకం తి.తి.దేవస్థానం ప్రచురణగా వెలువడుతున్నది. ఈ పుస్తకాన్ని తిరుమల యాత్రికులు, భక్తులు అవశ్యం పరించి, ఆచరించవలసిన క్షేత్ర నియమాలు పాటించినట్లయితే, తమ యాత్ర సంపూర్తిగా ఫలప్రద మవుతుందనడంలో ఏ మాత్రం సందేహం లేదు, ఉండదు అని ఆకాంక్షిస్తూ....

సదా శ్రీవారి సేవలో....

కార్యనిర్వహణాధికారి
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు
తిరుపతి.

కృతజ్ఞతాంజలి

ఒకానొక శుభోదయవేళలో పరమేశ్వరుణ్ణి పార్వతీదేవి ఇలా అడిగింది.

“స్వామీ! కర్మబంధాలను తెంచివేసే సిద్ధిక్షేత్రాల్లో, ముక్తిక్షేత్రాల్లో ఏది ఉత్తమమైంది. వాటిల్లోను మీ మనస్సులో, గోప్యంగా వుండే పరమపావనమైన దివ్యధామాన్ని గూర్చి దయతో నాకు చెప్పండి”-

వెంటనే పరమశివుడు ఇలా అన్నాడు-

“దేవీ! చాలమంచి ప్రశ్న వేశావు. ఇది సర్వలోకహితమైంది. నాకు ప్రియమైన ఒక గొప్ప స్థలాన్ని గూర్చి చెప్తాను. శ్రద్ధగా విను మరి!

భూమండలంలో భరతఖండం దివ్యమైన ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రం. అందులో దక్షిణాన ‘శ్రీవేంకటాచలక్షేత్రం’ నెలకొనివుంది. ఆ పుణ్యశిఖరంపైన, పరమాద్భుతమైన “స్వామిపుష్కరిణి” అనే తీర్థరాజం వుంది. ఆ కోనేటి జలాలను దర్శించినా, స్పృశించినా, స్నానం చేసినా, సేవించినా, చాలు. భక్తీ, జ్ఞానం కలుగడంతోపాటు సంసారబంధాల నుండి ముక్తిని కలిగిస్తుంది. శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి తీర్థ మహిమలు అనంతం.

శ్రీమహావిష్ణువుకూడా వైకుంఠాన్ని వదలిపెట్టి, “పుష్కరిణి” తటంలో “శ్రీవేంకటేశ్వరుడు” అనే పేరుతో శ్రీమహాలక్ష్మితో విహరిస్తుంటాడు.

“శ్రీ స్వామిపుష్కరిణికాశ్చ ప్లవ నిర్మలాంగాః
శ్రేయోఽర్థినో హర విరించి సనందనాద్యాః
ద్వారే వసంతి వరవేత్ర హతోత్తమాంగాః
శ్రీ వేంకటాచలపతే తవ సుప్రభాతమ్”

అన్నట్లుగా దివ్యమైన భవ్యమైన శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి జలాల్లో మునకలిడి శుచీభూతులమై నేను (శివుడు) బ్రహ్మాండ్రాది దేవతలు సనందనాది పరమయోగులు సుప్రభాత సమయంలో బంగారువాకిళ్ల ముందు శ్రీవారి దర్శనానికి వేచివుంటాం. తెలిసిందా! దేవీ “శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి మహిమ” అంటూ ముగించాడు ముక్కుంటీశుడు.

ఇంతటి మహోన్నతమైన “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి” వైభవాన్ని, మహిమలను వివరిస్తున్న గ్రంథమే “సకలపాప హరిణి శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”.

నిరంతరం భక్తులసేవే పరమార్థంగా భావిస్తూ, అహరహం భక్తుల సౌకర్యాలను పర్యవేక్షిస్తున్న పరిపాలనాదక్షులు, తిరుమల శ్రీనివాసుని పరమభక్తులు, తి.తి.దేవస్థానం శ్రీకార్యనిర్వహణాధికారులు అయిన డా॥డి.సాంబశివరావు, ఐ.ఎ.ఎస్., గారితో పాటు, తిరుపతి సంయుక్త కార్యనిర్వహణాధికారులు, పరిపాలనానిమగ్నులు సాహితీప్రియులు అయిన శ్రీపోల భాస్కర్, ఐ.ఎ.ఎస్., గారు, వీరు ఇరువురు త్వరలో ఈ గ్రంథాన్ని అందించమని నన్ను ఆదేశించారు. వారి ఆనతే తిరుమల శ్రీవారి ఆజ్ఞగా భావించి, నేను రచించిన ఈ పుస్తకం దేవస్థానం ప్రచురణగా వెలువడటం నా మహద్భాగ్యంగా భావిస్తూ, ఆ అధికార వరేణ్యులిరువురికీ భక్తి పూర్వక నమస్కారములు సమర్పించుకొంటున్నాను.

అలాగే ఈ పుస్తక రచనను ప్రోత్సహించిన తి.తి.దేవస్థానం ప్రచురణలవిభాగం, ఎడిటర్-ఇన్-చీఫ్ మహామహోపాధ్యాయులు శ్రీ సముద్రాల లక్ష్మణయ్యగారికి కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కారములు.

ఈ పుస్తక రచనలో కోరిన విషయాల నందించి సహకరించిన దేవస్థానం ఉపసంపాదకులు డా॥ నొస్సం నరసింహాచార్య గారికి కృతజ్ఞతాభినందనలు.

“సకలపాప హరిణి శ్రీస్వామిపుష్కరిణి” పుస్తకంలోని ప్రతి అక్షరం శ్రీవేంకటనిలయుడిదే, అయినప్పుడు ప్రత్యేకంగా ఈ చిన్నప్రార్థన కూడ ఆనందనిలయుడిదే అని చెప్పడంలో వింతేముంది గనక!

“శ్రీవైకుంఠ విరక్తాయ స్వామిపుష్కరిణీ తతే

రమయా రమమాణాయ వేంకటేశాయ మంగళమ్”

31-7-2015

వ్యాసపూర్ణిమ

సదా శ్రీవారిసేవలో...
జాలకంటే బాలసుబ్రహ్మణ్యం
రచయిత

విషయ సూచిక

ముందుమాట	iii
కృతజ్ఞతాంజలి	v
శ్రీస్వామిపుష్కరిణి	1
అత్యంత దుర్లభం	2
సమస్త తీర్థాలకు స్వామివంటిది	2
ఈనాటిది కాదు	3
క్రీడాద్రి - క్రీడాసరోవరం	4
సంతానప్రాప్తి కలుగుతుంది	8
విడిపోయిన భార్యాభర్తలు కలుస్తారు	11
పోయిన పదవి మళ్ళీ వస్తుంది	12
దారిద్ర్య నివారిణి	16
బ్రహ్మహత్యాపాప నివారిణి	20
షణ్ముఖుని బ్రహ్మహత్యాపాప నివారణ	21
బ్రాహ్మణుని బ్రహ్మహత్యాపాప పరిహారం	24
ఘోరపాప పరిహారిణి	29
వైద్యుని పరమధర్మాలు	34
నరకలోక నివారిణి	37
ఉన్మాద పరిహారిణి	39
సర్వతీర్థాల ఫలం సిద్ధిస్తుంది	46
సరస్వతీనదే శ్రీస్వామిపుష్కరిణి	50
శ్రీస్వామిపుష్కరిణి - తొమ్మిది తీర్థాలు	53

కుబేర తీర్థం	54
గాలవ తీర్థం	55
మార్కండేయ తీర్థం	55
అగ్ని తీర్థం - యమ తీర్థం	57
వశిష్ట తీర్థం	58
వరుణ తీర్థం - వాయు తీర్థం	59
సరస్వతీ తీర్థం	59
శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ వైభవం	61
చరిత్రపుటలలో శ్రీస్వామిపుష్కరిణి	62
నీరాళి మండపం	63
కోనేటి మెట్లపై విశేషస్థలాలు	64
మహంతులు - తి.తి.దేవస్థానం	64
శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ ఉత్సవాలు	65
1. చక్రస్నానాలు	65
అ. బ్రహ్మోత్సవాల్లో చక్రస్నానం	65
ఆ. అనంతపద్మనాభచతుర్దశినాటి చక్రస్నానం	67
ఇ. శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ తీర్థముక్కోటి చక్రస్నానం	67
ఈ. రథసప్తమి నాటి చక్రస్నానం	69
2. తెప్పోత్సవాలు	69
3. “శ్రీ స్వామి పుష్కరిణీ” హారతి	71

సకల పాపహారిణి శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి

శాస్త్రాణాం పరమో వేదః

దేవానాం పరమో హరిః

తీర్థానాం పరమం తీర్థం

స్వామిపుష్కరిణీ నమః ॥

శాస్త్రాల్లో ఉత్తమమైంది వేదం! సర్వదేవతల్లో ఉత్తముడు శ్రీహరి! ఆయనే ఏడుకొండలమీది స్వామి, శ్రీవేంకటేశ్వరుడు! సకల తీర్థాల్లో పరమపావనమైన తీర్థం “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”!!

తిరుమల పుణ్యక్షేత్రం భూలోక వైకుంఠంగా ప్రసిద్ధిని పొందింది. ఆ దివ్యక్షేత్రంలో నెలకొన్న కోనేరును ‘స్వామిపుష్కరిణి’ అంటారు. “కోన్+ఏరు” తమిళంలో ‘కోన్’ అనగా దేవుడు. ‘ఏరు’ అనగా చెరువు. అదే కోనేరు. అందుకే శ్రీనివాసుణ్ణి “కోనేటిరాయడు” అని కూడా అంటారు.

తిరుమలమీది కోనేటి మహిమలను శ్రీవేంకటాచలమహాత్మాదిఅనేక పురాణాలు అనేక విధాలుగా పేర్కొన్నాయి.

స్వామిపుష్కరిణిని మనసార స్మరిస్తే చాలు. పోగొట్టుకున్న పదవులు వస్తాయి. ఉన్న పదవుల్లో అభివృద్ధి కలుగుతుంది. తిరుమల కొండమీది కోనేటిని కన్నులారా దర్శిస్తే చాలు! కోరికలన్నీ సిద్ధిస్తాయి. “స్వామి పుష్కరిణి”కి రెండు చేతులెత్తి నమస్కరించి, అందులో స్నానం చేస్తే చాలు! బ్రహ్మహత్య వంటి సకల పాతకాలు నశిస్తాయి. నరకభయం పోతుంది. దరిద్రం తీరుతుంది. కోరుకున్న సంపదలు సిద్ధిస్తాయి. పిచ్చి కుదురుతుంది. ఉన్మాదం తొలగుతుంది. కృతఘ్నతా పాపం పోతుంది.

ఇలా తిరుమలమీద ఉన్న శ్రీస్వామిపుష్కరిణి మహత్వాలు ఎన్నో! మహిమలు ఎన్నెన్నో!! ఆ కోనేటి గొప్పదనం, ఇంతింత అని చెప్పడం అసాధ్యం. అవి అనంతం. అద్భుతం. కూడా!

అందులోను ఎప్పుడినుంచో ఏ నాటినుంచో వెలసివున్న స్వామిపుష్కరిణి మహిమల్ని పూర్తిగా తెలుసుకోవడం, అంత సులువైన పని కాదు. అయినా వాటిల్లో ఏ కొన్నింటినైనా తెలియవచ్చినంత వరకు మనం చెప్పుకుందాం!

అత్యంత దుర్లభం

శ్లో॥ స్వామిపుష్కరిణీ స్నానం, సద్గురోః పాదసేవనం,
ఏకాదశీవ్రతం చాఽపి త్రయ మత్యంత దుర్లభమ్
దుర్లభం మానుషం జన్మ, తత్ర జీవనం,
స్వామిపుష్కరిణీ స్నానం త్రయ మత్యంత దుర్లభమ్

స్వామిపుష్కరిణిలో స్నానం చెయ్యడం, సద్గురువు పాదసేవ దొరకడం, ఏకాదశీవ్రతం ఆచరించడం అనే మూడు పవిత్రకార్యాల్లో ఒక్కటంటే ఒక్కటైనా కలగడం ఎంతో అదృష్టం. అందులోను ఒకేసారి ఈ మూడుకార్యాలు సిద్ధించడం ఎంతటి మహద్భాగ్యమో చెప్పడం అసాధ్యం.

అంతమాత్రమే కాదు. మనిషిగా పుట్టడం, మానవత్వంతో జీవించడం, ఆ జన్మలోనే శ్రీస్వామిపుష్కరిణిలో స్నానం చేసే భాగ్యం కలగడం ఈ మూడు అత్యంత దుర్లభములు. ఈ మూడు పనులు గొప్పపుణ్యం చేసికొన్నవారికి మాత్రమే దక్కుతాయి.

సమస్త తీర్థాలకు స్వామివంటిది

తిరుమల పుణ్యక్షేత్రంలో వుండే కోనేటిని మాత్రమే ‘స్వామిపుష్కరిణి’ అని అంటారని ఇంతకు ముందే చెప్పుకున్నాం.

బ్రహ్మాండ భాండాల్లో అనేక తీర్థాలకు “స్వామి” వంటిదట! అనేక పుష్కరిణులకు ‘ప్రభువు’ వంటిదట! అందువల్లే అది ‘స్వామిపుష్కరిణి’ అయ్యిందన్నది ఒక కథనం.

మరికొంద రంటారు.

“స్వామినీ చా సౌ పుష్కరిణీ చ స్వామిపుష్కరిణీ” అని. అంటే సమస్త పుష్కరిణులకు, తీర్థాలకు, కొనేర్లకు “మహారాణి” వంటిదని. అందువల్లే “స్వామిపుష్కరిణి”గా ప్రసిద్ధిని పొందిందని మరో కథనం.

ఇంకొందరంటారు.

“స్వామినం కరోతి స్నాత మితి స్వామిపుష్కరిణీ” అని. అంటే ఈ పుష్కరిణిలో స్నానం చేస్తే చాలట! స్నానం చేసినవారిని పవిత్రులను చెయ్యడంతో పాటు అధిపతులనుగా చేస్తుంది! వారి వారి వృత్తుల్లో, పనుల్లో నిపుణుల్ని చేస్తుంది! తద్వారా ఆ యా స్థానాల్లో ఆధిపత్యాన్ని చేకూరుస్తుందట!

ఇలాగ పైన చెప్పుకున్న అన్ని అర్థాలూ ఒక్కటే “స్వామిపుష్కరిణి” అన్న సార్థకమైన పేరుతో, భూలోక వైకుంఠం తిరుమలక్షేత్రంలో అలరారుతూ ఉన్న పరమపావన తీర్థరాజం ఇది.

ఈనాటిది కాదు

ఇప్పుడు వేంకటాచలక్షేత్రంలో మనం చూస్తున్న, మహిమాన్వితమైన శ్రీ ‘స్వామిపుష్కరిణి’, ఈనాటిది కానే కాదు. ఈ లోకం లోనిది అసలే కాదు. మరి!

ఎప్పుడో, ఏనాడో, శ్రీమహావిష్ణువు ఆనతి మేరకు గరుడభగవానుడు శ్రీ వైకుంఠ దివ్యధామం నుంచి తెచ్చి, ఇదిగో, ఇక్కడ ఈ భూలోకంలో స్థాపించాడట!

ఈ కథనం విచిత్రంగా వుంది! అద్భుతంగాను వుంది మరి!

ఆశ్చర్యంగాను, ఆనందంగాను ఉన్న ఈ గాథ ఎప్పుడు జరిగింది? ఎలా జరిగింది? ఎందుకు జరిగింది? అంటే!

అద్భుతమైన ఆ వైనాన్ని తెలుసుకోవాలంటే మాత్రం, మనం కొన్ని యుగాలు వెనక్కి వెళ్లాల్సిందే! తప్పదు మరి!

అనంత కాలపరిమాణంలో అతి చిన్న కాలపరిమాణం క్షణం (సెకండు). ఆ తర్వాతిది నిమిషం. అతి పెద్ద కాలపరిమాణం యుగం. ఆ యుగాలు నాలుగు. అవే కృతయుగం, త్రేతాయుగం, ద్వాపరయుగం, కలియుగం. 12 గంటల గడియారంలో క్షణాలను, నిమిషాలను చూపించే ముండ్లు (సూచికలు) మళ్లీ, మళ్లీ తిరుగుతున్నట్లుగానే అనంతమైన కాలచక్ర భ్రమణంలో ఈ నాలుగు యుగాలే మళ్లీ, మళ్లీ తిరుగుతుంటాయి. అలా తిరుగుతున్న అనంతమైన కాలచక్ర భ్రమణంలో ఒకానొక కృతయుగంలో జరిగిన అద్భుత సంఘటన!

క్రీడాత్రి - క్రీడాసరోవరం

అప్పట్లో 'హిరణ్యాక్షుడు' అనే రాక్షసుడు వుండినాడు. 'రాక్షసుడు' అంటేనే ఊరికే వుంటాడా! పైగా వీడు రాక్షస జాతికంతా చక్రవర్తి! అంతకన్న ఏం కావాలి వాడి దుర్మార్గానికి. అంతే! లోకాలన్నింటిని బాధలు పెట్టాడు. ఎందరో దేవతల్ని, మునులను ముప్పు తిప్పలు పెట్టాడు. అందర్నీ వెంటపడి తరుముతూ పరుగులు పెట్టినంతా క్రూరంగా ఆనందించేవాడు. నా నా విధాలుగా హింసించేవాడు. కర్మశంకగా ఆనందిస్తూ కూడ ఒక్కొక్కసారి వారిని చంపేవాడు. ఇలా వీడి అకృత్యాలు మితిమీరి వుండేవి. హిరణ్యాక్షుడి ఆగడాలు అంతకంతకూ ఎక్కువవుతూ వుండేవి. వీటిని భరించడానికి ఓపిక లేని బ్రహ్మాది దేవతలు అందరూ భూదేవిని ముందుపెట్టుకొని వైకుంఠధామానికి వెళ్లారు. వీళ్లందరి వెంట మునులు, యోగులు... ఇలా ఎందరో వున్నారు.

శ్రీవైకుంఠంలో శేషతల్పంపై పడుకొని ప్రశాంతంగా దర్శనమిచ్చాడు శ్రీమహావిష్ణువు. వీళ్లందరూ తమ రాకను గూర్చి మొర పెట్టుకొన్నారు.

హిరణ్యాక్షునివల్ల తమకు కలుగుతున్న బాధల్ని ఏకరువు పెట్టుకొన్నారు. ఆ స్వామి ముందర, తమ తమ ఆర్తుల్ని, కష్టాల్ని వెళ్ల గక్కుకొని భోరున ఏడ్చారు.

శ్రీమన్నారాయణుడు అందర్నీ ఓదారుస్తూ 'హిరణ్యాక్షుడి పాపం పండింది. నేను స్వయంగా వాణ్ణి సంహరిస్తానని చెబుతూ, కాస్త ఓపికగా వుండండి, నిశ్చింతగాను వుండండి. అని అనునయించి పంపుతూ, ఏది ఏమైనా మీ మీ విధుల్లో మాత్రం అలసత్వం లేకుండా జాగ్రత్తగా వుండండి' అని చెప్పి పంపాడు.

అందరూ వాళ్ల వాళ్ల స్థానాలకు వెళ్లిపోయారు.

బ్రహ్మదేవుడు కూడా తన సత్యలోకానికి చేరుకొని సృష్టి కార్యక్రమాన్ని యథాక్రమంగా కొనసాగించాడు. మానవులకు వేయి మహాయుగాలకాలం గడచింది. అది బ్రహ్మకు ఒక పగటి కాలం. మళ్లీ అంతే నిడివిగల రాత్రిపూట ప్రారంభం అయింది. పగలల్లా సృష్టి చేసే పనిలో తీరిక లేనందువల్ల బాగా అలసిపోయిన బ్రహ్మదేవుడు, విశ్రాంతి కోసం, కాస్త కన్నులు మూసుకొన్నాడు. అంతే! బ్రహ్మకు ఎక్కడ లేని నిద్ర ముంచుకొచ్చింది. దాంతో సృష్టి చేసే పని ఆగిపోవడంతో పాటు, అంతవరకు చేసిన సృష్టి అంతాకూడ అల్ల కల్లోలమయింది. మహా జలప్రళయం ఏర్పడింది. ఎక్కడ చూచినా నీళ్లే! మేఘాలు ధారగా కురిసాయి. సూర్య చంద్రుల, నక్షత్రాల గతులు తప్పాయి. హిరణ్యాక్షుడు చూచాడు! ఆహా! ఇదే అదను అనుకొన్నాడు. ఇంకేమి! క్షణంలో భూగోళాన్ని బంతిగా చేసుకొని మహా జలప్రళయ సాగరంలో ఆడుకొన్నాడు. ఆ నీళ్ళలో భూమిని ఎగరేస్తాడు. విసిరేస్తాడు. తంజాడు. నీళ్లలో ముంచి పాతాళానికి తీసుకెళ్లి నానా బీభత్సం చేశాడు. భూదేవితో పాటు, దేవతలు, మానవులు.. అందరూ ఆక్రందనలను చేస్తూ వైకుంఠనాథుడైన శ్రీమహావిష్ణువునకు మొర పెట్టుకొన్నారు.

వెంటనే ఒక పెద్ద పర్వతంలాగావున్న మహాశ్వేతవరాహ రూపాన్ని ధరించాడు విష్ణువు. భీకరమైన సూకర (పంది) రూపంతో నీళ్లలోకి వెళ్లి తన వాడికోరలతో భూమండలాన్ని పైకి ఎత్తాడు. అడ్డు తగిలిన హిరణ్యాక్షుణ్ణి అదే కోరలతో పొడిచి చంపివేశాడు.

హిరణ్యాక్షుని పీడను తొలగించడంతో పాటు, భూమిని ఉద్ధరించిన శ్వేతవరాహస్వామివారి మీద దేవతలు పూలవానను కురిపించారు. దుందుభులు మోగించారు. నాట్యం చేశారు. ఆనందంతో అనేక విధాల స్తుతించారు.

వాడిగా తెల్లగావున్న కోరలపై తిరుగుతున్న నల్లని భూమండలంతో, విరాజిల్లుతూ ఉన్న ఆదివరాహస్వామివారి భీకర స్వరూపాన్ని దర్శించిన బ్రహ్మాది దేవతలందరూ, ఆ స్వామిని కొనియాడినారు.

“స్వామీ! ఓ ఆదివరాహ దేవా! లోకోద్ధారకులై హిరణ్యాక్షుని వధించి, భూదేవిని రక్షించడంలో, ధరించిన మీ రౌద్ర రూపం, భయానకంగా వున్నా, తెల్లని కొండలాగా అందంగాను వుంది. అద్భుతంగా కూడా వుంది. గంభీరంగాను వుంది.

లోకకల్యాణం కోసం, ప్రస్తుతం ధరించిన పర్వతంలాంటి మీ మహోగ్రరూపాన్ని ఉపసంహరించుకొని సౌమ్యరూపంతో ఇక్కడే ఈ భూలోకంలో దర్శనమిస్తూ భక్తులను రక్షించండి. అంటూ అందరూ చేతులెత్తి మొరలిడుతూ వేడుకొన్నారు.

నిజమే! నా ఈ ఆదివరాహ రూపం కేవలం హిరణ్యాక్షవధ కోసమే సంకల్పించాను. మీ అందరి కోరికను మన్నించి, ఈ భూలోకంలో సౌమ్యరూపంతో దర్శనమిస్తాను- అంటూ వరాహస్వామి ప్రకృతే వున్న గరుడుణ్ణి చూశాడు.

చిత్తం ప్రభూ! అంటూ ఆజ్ఞ కోసం చూచాడు గరుత్మంతుడు.

గరుడా! వైకుంఠలోకానికి వెళ్లు. అక్కడ ఆ దివ్యధామంలో శ్రీ మహాలక్ష్మితో కలిసి, నేను విహారం చేసిన క్రీడాపర్వతం ఉంది. మాకు అత్యంత ప్రియమైన ఆ క్రీడాచలాన్ని నీవు చూశావు కదా. ఆ పర్వతం నడిమధ్యలో మేము ఇష్టంగా జలకాలాడే ‘క్రీడాసరస్సు’ ఉంది.

నీవు, ఇప్పుడే, ఈ క్షణమే వెళ్లి, ఆ క్రీడాసరోవరంతో పాటుగా ఆ క్రీడాచలాన్ని భూలోకానికి తీసుకొని రా. దాన్ని ఇక్కడ ప్రతిష్ఠించు. అని ఆనతిచ్చాడు వరాహస్వామి.

చేతులు జోడించి, రివ్వున ఎగిరిపోయాడు గరుడుడు.

శ్రీమహాలక్ష్మిని దర్శించాడు. భూలోకంలో జరిగిన విశేషాలను, స్వామివారి వరాహవతారాన్ని వివరించాడు. క్రీడాసరస్సుతో పాటు క్రీడాచలాన్ని తీసుక వెళ్లాలన్నాడు పక్షిరాజు.

గరుడుని వెంట, శ్రీమహాలక్ష్మికూడా భూలోకానికి వచ్చింది.

ఆదివరాహస్వామిని ప్రార్థించింది. తానూ ఇక్కడే వుంటానన్నది. సరే నంటూ, మహాలక్ష్మిని వక్షస్థలం లోను, భూదేవిని ఎడమ తొడమీద ధరించి సౌమ్యరూపంతో దర్శనమిచ్చాడు.

ఇదిగో! ఆనాడు గరుత్మంతుడు తెచ్చి స్థాపించినందువల్ల ఆ క్రీడాచలం, “గరుడాద్రి”గా పేరును పొందింది.

అంతే కాదు. ఆ పర్వతానికి ఎన్నో ఎన్నెన్నో పేర్లు ఏర్పడ్డాయి. అదే ఏడుకొండలక్షేత్రం అనీ, వేంకటాచలం అనీ అనేక పేర్లతో పిలువబడుతూ ఆనాటినుండి ‘భూలోక వైకుంఠం’గా పరమపావన దివ్యక్షేత్రంగా విరాజిల్లుతూ ఉంది.

అదిగో! ఆ దివ్యక్షేత్రంపై గరుడుడు స్థాపించిన ‘క్రీడాసరస్సు’. అదే నేటి “శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి”!

ఈ వేంకటాచల దివ్యక్షేత్రం ఎప్పటిదో, ఏనాటిదో, అందులోని ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ కూడా ఆ నాటిదే! అప్పటిదే!

ఈ పుణ్యక్షేత్రంలో వెలసిన నాటినుండి, ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ దివ్యతీర్థం, కేవలం దర్శనంతో కొందరిని పవిత్రుల్ని చేస్తున్నది. మరికొందరిని ‘స్పర్శనం’తో ‘స్నానం’తో రోగాలను పోగొడుతున్నది. రుగ్మతల్ని పోగొడుతున్నది. ఆరోగ్యాన్ని, ఆనందాన్ని ప్రసాదిస్తున్నది. సంతానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. భార్యాభర్తల్ని కలుపుతుంది. ఇలా వారి వారి కోరికలు నెరవేరుతున్నాయి.

అందుకే “తిరుమల యాత్ర” పూర్తిగా ఫలప్రదం కావాలి, అంటే మాత్రం “స్వామిపుష్కరిణీ” లో స్నానం చేయాల్సిందే! తప్పదు.

మహిమాన్వితమైన ఈ ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ అనంతమైన మహత్వాన్ని కొంతవరకైనా, కనీసం లీలల్ని కొన్నైనా తెలియ జెప్పుకోడానికి ప్రయత్నం చేద్దాం!

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ!

* * * * *

సంతానప్రాప్తి కలుగుతుంది

“శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” తీర్థ పుణ్యజల్లాల్లో స్నానం చేస్తే చాలట! సంతానం కావాలని కోరిన వాళ్లకు సత్సంతానప్రాప్తి కలుగుతుంది.

అంతెందుకు! “స్వామిపుష్కరిణీ”లో దశరథుడు స్నానం చేసినందువల్లే శ్రీరాము డవతరించాడట! ఎక్కడి అయోధ్య? ఎక్కడి వేంకటాచలం?

ఇది ఎలా జరిగిందంటే మాత్రం, మనం త్రేతాయుగం నాటికి వెళ్లాల్సిందే.

అప్పట్లో అయోధ్యకు రాజు దశరథుడు. ఆయనకు కౌసల్య, సుమిత్ర, కైకేయి అని ముగ్గురు పట్టపురాణులు. వీరేగాక చాల మంది భార్యలుండేవారు. సుమారు 60 వేల ఏండ్లు రాజ్యాన్ని పరిపాలించిన దశరథునికి సంతానం కలగలేదు. తన తరువాత రాజ్యానికి వారసుడు కావాలన్న తపనతో పత్నీసమేతంగా ఎన్నో వ్రతాలు చేశాడు. నోములు నోచుకొన్నాడు. కాని సంతానం కలిగితేగా! అందువల్ల అసంతృప్తికి లోనైన దశరథచక్రవర్తి పురోహితుడైన వశిష్ఠమహర్షిని అడిగాడు. ఆయన చాలా విధాలుగా పరిశీలించి ఇలా ఉపదేశించాడు.

రాజా! వింధ్యపర్వతానికి దక్షిణాన సువర్ణముఖినది ప్రవహిస్తున్నది. ఆ నదీతీరంలో అద్భుతమైన వేంకటాచలక్షేత్రం వుంది. ఆ క్షేత్రంలో వక్షఃస్థల మహాలక్ష్మితో శ్రీవైకుంఠనాథుడు విహరిస్తుంటాడు. ఆయన అందరికీ కనపడదు. ఆ దివ్యగిరులపైన “స్వామిపుష్కరిణీ” అనే పుణ్యప్రదమైన దివ్యతీర్థం విరాజిల్లుతూ వుంది. ఆ స్వామి తీర్థ మహిమ ఎనలేనిది. దానికి సాటిరాగల మరో తీర్థం ముల్లోకాల్లోనే లేదు. లేనే లేదు.

నీవు అక్కడికి వెంటనే వెళ్లు. ఆ స్వామిపుష్కరిణీ పుణ్యతీర్థజలాల్లో స్నానమాడుతూ కొంతకాలం పుత్రార్థివై తపస్సు చెయ్యి. సకల పాపహారిణీ అయిన ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ స్నానంవల్ల నీ ప్రారబ్ధకర్మలు, దుష్టుతులు పూర్తిగా నశిస్తాయి. తద్వారా శ్రీమన్నారాయణుని దర్శనం నీకు కలుగవచ్చు. ఆయన అనుగ్రహంతో మాత్రమే నీకు సంతానం కలుగుతుంది. అంతే. మరో మార్గం నాకు కనపడడం లేదు. అంటూ నిక్కచ్చిగా పలికాడు వశిష్ఠమహర్షి.

గురువుగారి ఉపదేశానుసారం దశరథుడు వేంకటాచల దివ్యక్షేత్రానికి వచ్చాడు. ఆశ్చర్యం. దశరథ మహారాజుకు అద్భుతమైన ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ దివ్యసరోవర దర్శనం అయింది. విశేషం ఏమంటే. పచ్చని చెట్లతో, ప్రకృతి రమణీయంగా వున్న ఆ కోనేటి గట్టున చుట్టూరా బ్రహ్మాది దేవతలు, యోగులు, మహర్షుల ఎందరో తపస్సులు చేస్తుండినారు.

వారిలో కొందరు “స్వామిపుష్కరిణీ” జలాల్లో నిలబడి తపస్సు చేస్తున్నారు. కొందరు ఆ నీళ్లపై పడుకొని తేలుతూ తపస్సు చేస్తున్నారు.

కొందరైతే ఒంటికాలిమీద నిలబడగా, మరికొందరు కాలిబొటనవ్రేలిపై నిలబడి తపస్సు చేస్తున్నారు. కొందరు పద్మాసనంలో వుండగా, కొందరు స్వస్థికాసనంలో వుండినారు. వాళ్లలో కొందరు పంచాగ్నుల మధ్యలో నిలబడగా, కొందరు సూర్యుణ్ణి చూస్తూ నిలబడ్డారు, మరికొందరు ఆకులు తింటూ తపస్సు చెయ్యగా, కేవలం గాలినే ఆహారంగా స్వీకరిస్తూ తపస్సులు చేస్తున్నారు.

కొందరు జింకచర్మాలను ధరించగా, కొందరు పులిచర్మాలను ధరించారు. కాషాయ వస్త్రాలను కూడ ధరించారు.

మరికొందరు హోమాలు చేస్తున్నారు. పుష్పాలు, బిల్వదళాలు, తామరపుష్పాలు, నెయ్యి, పాయసాలు, పిండివంటలు ఇలా ఎన్నెన్నో ద్రవ్యాలతో హోమాలు చేస్తుండినారు.

ఎవరి తపస్సు వారిదే! ఎవరి సాధన వారిదే! ఆశ్చర్యపోయాడు దశరథ మహారాజు. వీరందరి తపస్సుల వల్ల ఆ వైకుంఠనాథుడు దర్శనమివ్వవచ్చు కదా! అప్పుడు తన కోరిక కూడా నెరవేరుతుంది కదా అని ఆనందపడుతూ, తానూ కొంతకాలం “స్వామిపుష్కరిణీ”లో స్నానం చేస్తూ తపస్సును నిర్వహించాడు. ఇలా కొంతకాలం గడిచింది.

ఒకరోజు, శుభోదయవేళ అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగేట్లుగా గంభీరమైన ఓంకార శబ్దంతో ఒక బంగారు విమానం ప్రత్యక్షమయింది. ఆ విమానం నానారత్నాలతో అనేక శిఖరాలతో విరాజిల్లుతున్నది. ఆ బంగారు విమాన అంతర్భాగంలో వక్షస్థల మహాలక్ష్మితోపాటు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై దేవతలందరికీ వరాలనిచ్చాడు.

చివర్లో దశరథుడు కూడ అనేక విధాలుగా స్తుతిస్తూ పుత్రసంతతిని ప్రసాదించుమని అర్థించాడు.

“రాజా! ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ స్నానంతో నీ కలుషాలు తొలిగాయి. నేను నీ తపస్సుకు మెచ్చాను. అయోధ్యకు వెళ్లి పుత్రకామేష్టి యాగం చెయ్యి. నాకు సాటిరాగల నలుగురు పుత్రులు పుడతారు” అని శ్రీనివాసుడు వరం ఇచ్చాడు.

దశరథుడు పుత్రకామేష్టి యాగం చేసి, రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులను నలుగురు పుత్రులను పొందాడు.

ఇదీ “స్వామిపుష్కరిణీ” మాహాత్మ్య గాథ.

అనగా ‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ’ ఈనాటిది కాదు. అసలు ఈ లోకంలోనిది కానే కాదు. యుగ యుగాల నాటిది. దాని చరిత్ర అద్భుతం! దాని మహిమలు అనంతం.

* * * * *

విడిపోయిన భార్యాభర్తలు కలుస్తారు

“శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ”కి మరో అద్భుతమైన మహిమ ఉంది.

అదేమంటే!

కారణాలు ఏవైనా సరే, పరస్పరం విడిపోయిన భార్యాభర్తలు ‘శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ’ స్నానం చేస్తే చాలు. ఆ తర్వాత శ్రీ శ్రీనివాసస్వామివారిని దర్శనం చేస్తే చాలు. విడిపోయిన భార్యాభర్తలు పరస్పరం కలుస్తారు. సఖ్యతగా వుంటారు. ఇది పరమసత్యం. ఎందుకంటే స్వామి వేరు కాదు. స్వామిపుష్కరిణీ వేరు కానే కాదు. అందుకే “ఓం స్వామితీర్థనివాసకాయ నమః” అంటూ కీర్తింపబడుతున్నాడు తిరుమలేశుడు.

త్రేతాయుగంలో, శ్రీరామలక్ష్మణులు అరణ్యవాస సమయంలో వేంకటాచలక్షేత్రానికి వచ్చారు. సీతాన్వేషణ చేస్తూ, “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ”లో స్నానం చేశారు.

‘పుష్కరిణీ’ స్నానం ఫలితం వల్ల వారికి సుగ్రీవ హనుమదాదులతో పరిచయం ఏర్పడి, సీతాన్వేషణ కార్యక్రమం జరిగింది. పిదప రావణ సంహారంతో శ్రీ సీతారాములు కలుసుకున్నారు.

అందుకే శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ప్రతిరోజూ “ఓం తీర్థ స్వామిసర స్నాత జనాభీష్ట ప్రదాయినే నమః” అంటూ అర్చింపబడటం గమనించవలసిన విశేషాంశం!

భక్తులు తమ తమ కోరికలను తలచుకొంటూ “స్వామిపుష్కరిణీ”లో స్నానం చేస్తే చాలు. వారి వారి అభీష్టాలు అన్నీ నెరవేరతాయి.

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

* * * * *

పోయిన పదవి మళ్లీ వస్తుంది

తిరుమల కొండమీద వున్న స్వామిపుష్కరిణీ పవిత్ర జలాల్లో స్నానం చేస్తే చాలు. తెలిసీ కొన్ని, తెలియక కొన్ని చేసిన ఎన్నో పాపాలు నశిస్తాయి. ప్రారబ్ధకర్మల వల్ల తాము పోగొట్టుకున్న స్థానాలు, పదవులు తిరిగి వస్తాయి. తిరిగి రావడమే కాదు. ఇంకా ఇంకా ఉన్నతమైన అధికారాలు ఉన్నత పదవులు, ఉద్యోగాలు సిద్ధిస్తాయి.

పోయిన పదవిని కట్టబెట్టిన ఈ కోనేటి మహిమాన్వితమైన కథను చెప్పుకుందామా! వీనుల విందుగా వినండి మరి!

చాన్నాళ్ల కిందట జరిగిన కథ ఇది!

మన భారతదేశంలో ఒకప్పుడు ఎన్నోరాజ్యాలు వుండేవి. వాటిల్లో ‘కాంభోజ దేశం’ ఒకటి. కాంభోజుడనే రాజు పాలించినందువల్ల ఆ రాజ్యానికి కాంభోజదేశం, అనే పేరు వచ్చింది.

మనం చెప్పుకొంటున్న కథ జరిగినప్పుడు, ఆ కాంభోజ రాజ్యానికి ‘శంఖణుడు’ రాజుగా వుండేవాడు.

ఆ రాజుకు ప్రజలంటే చాలా ఇష్టం. వాళ్లకోసం ఏమైనా చేస్తాడు. వాళ్ల సుఖమే తన సుఖం. వాళ్ల మంచే తన మంచి. తన రాజ్యాన్ని సుభిక్షంగా, సుఖవంతంగా పాలించే దిశలో, ఆ రాజు అందరినీ సులువుగా నమ్మేవాడు. వాళ్లు చెప్పినదంతా ‘నిజం’ అనుకొనేవాడు. ఆ నమ్మడం అంతా, ఇంతా కాదు. అలా నమ్మడమే గాక వాళ్లు చెప్పినట్లు నడచుకొనేవాడు. అలా నమ్మి నడచుకొనే వాళ్లను మోసం చెయ్యడం సులభం కూడా!

విపరీతంగా ఎవరినైనా నమ్మడం ఎన్నో అనర్థాలకు దారి తీస్తుంది.

నమ్మకద్రోహంవల్ల బంధువులతో, రాజోద్యోగులతో సులువుగా మోసగింపబడిన శంఖణమహారాజు కళ్లు తెరిచేలోగా రాజ్యాన్ని పోగొట్టుకొన్నాడు. పదవీభ్రష్టుడైన శంఖణుడు ప్రాణాలను రక్షించుకోడానికి భార్యతోకూడా పారిపోయి, దేశాలను పట్టుకొని తిరిగినాడు.

తినడానికి తిండి లేక, నిలువడానికి నీడ లేక బాధలు పడుతూ దిక్కుతోచక తిరుగుతున్న శంఖణరాజు దంపతులు ఏదో పుణ్యం చేసుకున్నట్లుంది. వారికి కొందరు మునులు తారసపడ్డారు. ఆ ఋషుల కాళ్లమీదపడి శరణు వేడినారు. తమ కష్టనష్టాల్ని వాళ్ల ముందు వెళ్లబోసుకొని మధనపడ్డారు.

ఆ యోగులు ఆ దంపతులను పరిశీలించి చూస్తూ, ప్రారబ్ధకర్మలవల్లే మీకు ఈ కష్టాలు దాపురించాయని చెబుతూ, ఇంకా ఇలా అన్నారు. ఇక్కడికి దగ్గర్లోనే వేంకటాచల దివ్యక్షేత్రం వుంది. ఆ క్షేత్రంలో “స్వామిపుష్కరిణీ” అనే పుణ్యసరోవరం ఉంది. మీరు అక్కడికి వెళ్లి ఆ పుష్కరిణీ పవిత్ర జల్లాల్లో స్నానం చెయ్యండి. తర్వాత ఆ సరోవర తీరాన కొలువుదీరివున్న ఆనంద నిలయుడైన శ్రీ వేంకటేశ్వరుణ్ణి సేవించండి. మీకు మంచి రోజులు వస్తాయి.

మళ్ళీ మీ రాజ్యం మీకు సంప్రాప్తిస్తుంది. వెళ్లిరండి అంటూ ఆశీర్వదించి ఆ మునులు వెళ్లిపోయారు.

ఆ మునిపుంగవుల అనుగ్రహంవల్ల వాళ్లకు ప్రశాంతత చేకూరింది. అక్కడినుండి వేంకటాచలక్షేత్రానికి బయలుదేరారు. వెళుతూ దారిలో జ్ఞానప్రసూనాంబా సమేత శ్రీకాళహస్తీశ్వరస్వామివారిని దర్శించారు. పిదప సువర్ణముఖీతీరంలోని శ్రీ శుకమహర్షి ఆశ్రమ ప్రాంతానగల పద్మ సరోవరంలో స్నానం చేసి శ్రీ పద్మావతీఅమ్మవారిని సేవించుకొన్నారు.

అక్కడినుంచి సప్తగిరులను అధిరోహించి శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ తీర్థాన్ని దర్శించారు. ఆ కోనేటిని దర్శించిన మాత్రం చేతనే అనేక జన్మల ప్రారబ్ధకర్మలు నశించినట్లు వారి మనసులు తేలిక పడ్డాయి.

ఆ పుష్కరిణిలో స్నానం చేస్తూ ఆనందనిలయ విమాన అంతర్భాగంలో నిలువెత్తు దివ్యమంగళ స్వరూపంతో నిండుగా దర్శనమిస్తున్న శ్రీవేంకటేశ్వర స్వామివారిని నిలువెల్ల కన్నులు చేసికొని దర్శించుకొన్నారు. మనసారా స్తుతించారు. ఇలా సుమారు ఆరునెలల పాటు నిత్యమూ శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ స్నానం చేస్తూ, స్వామివారిని దర్శించుకొనేవారు. ఒకానొక దివ్యమైన రోజున శ్రీనివాస భగవానుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

‘రాజ దంపతులారా! స్వామిపుష్కరిణీ స్నానం వల్లనే మీ పాపాలన్నీ నశించాయి. మీ రిరువురు పవిత్రులైనారు. అందువల్లనే నా దర్శనం మీకు సిద్ధించింది. మీ కష్టాలన్నీ తొలగిపోతాయి. మీ రాజ్యానికి వెళ్లండి. రాజ్యం మళ్ళీ సంప్రాప్తిస్తుంది. చిరకాలం రాజభోగాలు, సౌఖ్యాలు అనుభవించండి. చివర్లో కైవల్యం కూడా సిద్ధిస్తుంది. తథాస్తు వెళ్లి రా’ అని వరాలను గుప్పించాడు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు.

తిరుమలేశుని వరంతో దివ్యానుభూతులను పొందుతూ శంఖణచక్రవర్తి పరమానందంతో పొంగిపోయాడు.

శ్లో॥ కామధేనుః కల్పవృక్షః
చింతామణి రితి త్రయమ్
వేంకటేశ! త్వమేవాఽసి
శేషాగే సర్వదానతః

స్వామీ! ఘనవేంకటేశా! కామధేనువు, కల్పవృక్షం, చింతామణి ఇవి అద్భుతమైన అపురూపమైన దివ్యవస్తువులు! ఇవి కోరినవారికి కోరికలన్నీ తీరుస్తాయట! ఆ వస్తువులు ఎక్కడో, కనపడని ఏ స్వర్గలోకంలోనో వున్నాయని చెప్తారు. వాటిని చూచినవాళ్లు ఎవరూ లేరు.

కాని, ఆ మూడు వస్తువులకంటే మిన్నగా, అద్భుతమైన దివ్యవస్తువుగా ఈ లోకంలోనే ఈ వేంకటాచలం మీదనే ప్రత్యక్షంగా నీవు దర్శనమిస్తున్నావు కదా! అంతేకాదు. పై వస్తువులవలె కోరికలను తీర్చడంతోపాటు చివర్లో, కైవల్యాన్ని కూడా ప్రసాదిస్తున్నావు కదా! స్వామీ. అంటూ ప్రార్థించి తన రాజ్యానికి చేరుకున్నాడు రాజు.

అంతే! విచిత్రాతి విచిత్రం. వేంకటేశుని అనుగ్రహంవల్ల, ఆ దేశప్రజలు రాజుకోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లుగా వుంది. ఎదురేగి మళ్ళీ రాజును చేసుకున్నారు. శంఖణుడు రాజ్యాన్ని అనుభవిస్తూ చివరకు మోక్షాన్ని పొందాడు.

శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ దర్శనం, స్నానంవల్ల, శ్రీనివాసుని దర్శనంవల్ల శంఖణుడికి, పోగొట్టుకొన్న పదవి దక్కడమేగాక, ముక్తి కూడా లభించింది.

ఓం నమో శ్రీ వేంకటేశాయ!!

* * * * *

ఏడుకొండలమీద, ఆ పర్వత సానువుల్లో అనేక పుష్కరిణులు వున్నాయి. అందువల్లే తిరుమలక్షేత్రానికి “పుష్కరాద్రి” అనే పేరుకూడా వుంది. అయితే

అన్ని పుష్కరిణుల్లోకి అత్యంత ప్రధానమైందీ, అనంతమైన మహిమలు కలదీ “శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ” మాత్రమే.

ఈ కోనేటికి వున్న మహిమలు ఎన్నో! ఎన్నెన్నో!! అందులో ఇదొక్కటి!

దాలిద్య నివారిణి

పూర్వం ఒకప్పుడు మధ్యదేశం (మధ్యప్రదేశ్)లో ఒక విప్రుడు వుండేవాడు. ఆయన సంపన్నుడు మాత్రమే కాక సద్రాహ్మణుడు కూడా! ఆయన పేరు ఆత్మారాముడు. భగవంతుడు ఎవరు? ఆయన ఎక్కడుంటాడు. వుంటే ఎవరికీ కనపడడం లేదే? మరి కనపడని దేవుణ్ణిగూర్చి ఇన్నివిధాలుగా ఇందరు చెబుతున్నారు. వీళ్లే కాదు. వేదాలు, పురాణాలు... ఇలా ఎన్నో గ్రంథాలు దేవుని ఉనికిని అనేక రూపాల్లో చాటుతూ వున్నాయి. ఆ స్వామి నిరాకారంతో నిర్గుణుడిగాను, సాకారంతో సగుణుడిగాను భాసిస్తుంటాడు” అని నిరంతరం తనలో తాను ఆ విప్రుడు రమిస్తుంటాడు. ఇలా అహరహం తన ఆత్మలో భగవంతునిగూర్చి ఆలోచిస్తున్న ఇతనిని అందరూ ‘ఆత్మారాముడు’ అని పిలిచేవారు. ఆయన తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేరు ఏదో ఎవరికీ తెలియదు.

అందరూ అతనిని ఆ పేరుతోనే పిలిచేవారు. ఆయనా అలానే పలికేవాడు. ఆత్మారాముడు కూడ తన అసలుపేరు మరచిపోయాడనే చెప్పుకోవచ్చు. నిరంతరం దైవచింతనతో పాటు మానవసేవను పరమార్థంగా భావించే ఆ భూసురుని ఇల్లు నిత్యం అతిథి, అభ్యాగతులతో సందడిగా వుండేది. ఏ మాత్రం పినిసారితనం లేకుండా అన్నదానాలు చేస్తుండేవాడు. దానాలు, ధర్మాలు చేసేవాడు. కొందరికి పెండ్లిండ్లు చేసేవాడు. మరి కొందరికి చదువు చెప్పించేవాడు.

ఇలా అడిగినవారికి అడిగినట్లుగా అందరికీ దానధర్మాలు చేసేవాడు భోజాశంకరుడైన ఈ ఆత్మారాముడు. ఏ మాత్రం అడ్డు ఆపూ, లేకుండా

దానాలు ఇచ్చినందువల్ల పెద్దలు చేర్చిపెట్టిన డబ్బా, దస్కం, ఆస్తిపాస్తులు అన్నీ హారతిలోని కర్పూరంలా ఆవిరై పోయాయి.

అతిగా అందరికీ అడిగినవన్నీ ముందూ వెనుకలు ఆలోచించకుండా దానాలు చేసినందువల్ల ఆత్మారాముడు అంతా పోగొట్టుకున్నాడు. కటిక దరిద్రుడయినాడు.

అందుకే, అతిగా, శక్తికి మించి దానధర్మాలు చేయకూడదని పెద్దలంటారు.

నిరుపేద అయిన ఆ బ్రాహ్మణుడు తన ఊరును విడిచిపెట్టి నానా కష్టాలతో దేశాలను తిరుగుతూ తిరుగుతూ వేంకటాచలక్షేత్రం దగ్గరికి వచ్చి చేరుకొన్నాడు. చాలదూరం నుంచే ఆ సప్తగిరుల దర్శనంతో పులకించి పోయాడు ఆత్మారాముడు.

ఇన్ని బాధలతో, తీరని దరిద్రంతో ఎక్కడో తిరగడం దేనికి! ఏడుకొండల క్షేత్రానికైనా వెళదాం. వేంకటేశ్వరుని వేడుకొందాం. అని భావించిన ఆత్మారాముడు ముందుగా వేంకటాచలపర్వతం మూలంలోని “కపిలతీర్థం” చేరుకొన్నాడు.

కపిలతీర్థపుష్కరిణిలో స్నానాదులు చేసి తీర్థవిధులు నిర్వహించాడు. పిదప శ్రీకామాక్షీసమేత శ్రీకపిలేశ్వరస్వామివారిని దర్శించి అర్చించినాడు. ఆ తర్వాత సప్తగిరులకు సాష్టాంగ నమస్కారాలు చేసి, ఎక్కడానికి ఉపక్రమించాడు. అలా వెళుతున్న తరుణంలో దారిలోని ఒక గుహలో ‘సనత్కుమారుడు’ అనే యోగీశ్వరుడు కనిపించాడు. ఆత్మారాముడు ఆ మునీశ్వరుని పాదాలపై పడి, సాష్టాంగ దండప్రణామాలు సమర్పించాడు. తన దీనగాథను ఏకరువు పెట్టుకొన్నాడు. తన దారిద్ర్యాన్ని పోగొట్టేమార్గం చెప్పవలసిందని వేడుకొన్నాడు.

సనత్కుమార ముని దీర్ఘంగా ఆలోచించి, పరిశీలించి చూస్తూ “నీవు దానాలు, ధర్మాలు, అనేక సత్కార్యాలు చేసినందువల్ల ఇప్పటి ఈ దారిద్ర్యం

నీకు రాలేదు. నీకు ఆ పుణ్యం వుండనే వుంది. కాని పూర్వజన్మలో చేసిన పాపమే నిన్ను ఈ స్థితికి తెచ్చింది. అష్టకష్టాలు పడుతున్నావు. ఇవన్నీ పోవాలి. దరిద్రం తీరాలి. సంపద కలగాలి. అంటే దానికి ఒకే ఒక మార్గం కనపడుతున్నది. ఎలాగూ వేంకటాచలక్షేత్రానికి చేరుకున్నావు. నీవు కొండపైకి వెళ్లు. అక్కడ సకలపాపహారిణీ అయిన ‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ’ అనే దివ్యతీర్థం ఉంది. ఆ పుష్కరిణిని స్మరించినా, దర్శించినా, స్పృశించినా అనేక జన్మల పాతకాలు నశించి తీరతాయి.

అందువల్ల, ఆత్మారామా! నీవు కొంతకాలంపాటు ఆ క్షేత్రంలో వుంటూ పరమపావని ఐన “శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ”లో స్నానాదులు చేస్తూ సేవించు. పిదప ఆ పక్కనే శ్రీభూవరాహస్వామిని దర్శించిన తర్వాత ఆనందనిలయంలో వక్షస్థలమహాలక్ష్మితో వేంచేసివున్న శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారిని దర్శించు. అంతేకాక స్వామివారి వక్షస్థలంలో వేంచేసివున్న ‘వ్యూహాలక్ష్మీ’ మంత్రాన్ని ఉపదేశిస్తాను. నియమ నిష్ఠలతో సాధన చెయ్యి. ఆ కోనేటిమహిమవల్ల, శ్రీలక్ష్మీవేంకటరమణుని అనుగ్రహంవల్ల నీ దరిద్రం పోతుంది. పూర్వం మాదిరే ఎంత దానధర్మాలు చేసినా తరగని సంపద నీకు వచ్చి చేరుతుంది.

అంటూ వక్షస్థల శ్రీమహాలక్ష్మి అమ్మవారి మంత్రాన్ని బీజాక్షర సహితంగా ఉపదేశించి సనకమునీంద్రుడు అదృశ్యమయ్యాడు.

ఆ యోగిపుంగవుడు ఉపదేశించిన విధంగానే, ఆత్మారాముడు తిరుమల క్షేత్రానికి చేరుకొన్నాడు. అక్కడ నెలకొన్న పరమపావని “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” తీర్థాన్ని కన్నులారా దర్శించి ప్రార్థించినాడు. కొంతకాలం పాటు తిరుమలక్షేత్రంలోనే వుంటూ, ప్రతిరోజూ ఆ కోనేటిలో భక్తి ప్రపత్తులతో స్నానం చేస్తూ శ్రీనివాసభగవానుని దర్శించుకొనేవాడు. ఆ స్వామివారి హృదయాంతరంగ అయిన అలమేలుమంగను మనసారా. ఆర్తిగా ఆర్తంగా ఇలా స్తుతిస్తూ సాధన చేస్తుండినాడు.

దయాలోలతరంగాక్షీ పూర్ణచంద్ర నిభాననా
జననీ సర్వలోకానాం మహాలక్ష్మీ ర్హరిప్రియా ॥

సర్వపాపహరా సైవ ప్రారబ్ధస్యాఽపి కర్మణః
సంహృతౌ తు క్షమాసైవ సర్వసంపత్రదాయినీ ॥

తస్యా వ్యూహ ప్రభేదాస్తు లక్ష్మీః కీర్తిర్జయేతి చ
తత్ర యా వ్యూహాలక్ష్మీః సా ముగ్ధా కారుణ్య విగ్రహా ॥

అనాయాసేన సా లక్ష్మీః సర్వపాపప్రణాశినీ
సర్వైశ్వర్యప్రదా నిత్యం తస్యా మంత్రమిమం శృణు ॥

వేదాదిమాయై మాత్రే చ లక్ష్మ్యై నతిపదం వదేత్
పరమేతి పదం చోక్త్వా లక్ష్మ్యా ఇతి పదం తతః ॥

విష్ణు వక్షస్థితాయై స్యాన్మాయా శ్రీతారికా తతః
వహ్నిజాయాంత మంత్రోఽయ మభీష్టార్థ సురద్రుమః ॥

ద్విభుజా వ్యూహాలక్ష్మీః స్యా ద్భద్ర పద్మాసనప్రియా
శ్రీనివాసాంగమధ్యస్థా సుతరాం కేశవప్రియా ॥

తామేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన సత్పరమ్
ఇతి మంత్ర ముపాదిశ్య దదృశే న చ కుత్రచిత్ ॥

కొన్నిరోజులకు శ్రీలక్ష్మీ సమేతంగా వేంకటేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

“ఆత్మారామా! శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ స్నానంవల్ల నీ కర్మలన్నీ నశించాయి. పునీతుడవైన నీవు మమ్మల్ని సేవిస్తూ స్తుతించావు. మా అనుగ్రహంవల్ల ఇక మీదట సకల సంపదలతో సుఖంగా వర్ధిల్లు! సత్ప్రాతులకు దానధర్మాలు చేస్తూ భగవదుపాసనతో ఆత్మారాముడవై తరించు” అంటూ దివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్య దర్శనంతో పాటు ఆశీర్వదించాడు.

సద్బ్రాహ్మణుడైన ఆత్మారాముడు వక్షస్థలమహాలక్ష్మీ సమేతంగా శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారిని అనేక విధాలుగా స్తుతించాడు. ఇక కీర్తించలేక కీర్తించడానికి మాటలు రాక, అలసిపోయి, చివరగా ఒకే ఒక్కమాట ఇలా అన్నాడు.

శ్లో॥ “శ్రీనివాస! బహూక్త్యా కిం?
భక్తసర్వార్థి నాశనే
సర్వార్థ పూరణే చాఽపి
త్వత్సమోఽందే న కుత్ర చిత్”

స్వామీ! శ్రీనివాసుడా! వక్షస్థలమహాలక్ష్మితో కలిసి మీ రిరువురూ, భక్తులందరికీ, వారు వారు కోరిన కోరికలను, తీరుస్తున్నారు. వరాలను గుప్పిస్తున్నారు.

స్వామీ! లక్ష్మీవేంకటరమణా! మీరు భక్తులకు అవి ఇస్తారు. ఇవి ఇస్తారు అంటూ ఎక్కువగా చెప్పడం దేనికి? ఒకే ఒక్కమాట మాత్రమే చెబుతాను. భక్తుల సర్వఆర్తుల్ని, ఆపదల్ని పోగొట్టడంలోను, సకల ఇష్టార్థాలను సంపూర్ణంగా ప్రసాదించడంలోను మీకు సాటిరాగల దేవుడు ఈ బ్రహ్మాండంలో ఎక్కడా లేడు! లేనే లేడు!! ఉండడు!!! అని ఆత్మారాముడు స్తుతించి, తన దేశానికి వెళ్లాడు. స్వామివారి అనుగ్రహంవల్ల సకల ఐశ్వర్యాల్ని అనుభవిస్తూ చివరకు ముక్తిని కూడా పొందాడు.

ఓం నమో శ్రీ వేంకటేశాయ

* * * * *

బ్రహ్మహత్యాపాప నివారణి

శ్లో॥ వేంకటేశ సమో దేవో
నాస్తి నాస్తి మహీతలే
స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థ
సమం నాస్తి న చాస్తిహి

శ్రీనివాసభగవానునికి సమానమైన దేవుడు ఈ భూలోకంలోనే లేడు. లేనే లేడు. అలాగే “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” తీర్థానికి సమానమైన మహిమగల తీర్థం లేదు. లేనే లేదు. కన్నట్టదు కూడా.

ఇంతటి మహిమాన్వితమైన ఈ ‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణి’ లో ఆర్తితో, భక్తిభావంతో స్నానం చేస్తే చాలు! బ్రహ్మహత్యాపాతకాలు నివారింపబడతాయి ఎప్పుడో జరిగిన ఆ వైనమేమిటో చెప్పుకుందామా మరి!

ఓం నమో శ్రీ వేంకటేశాయ!!

* * * * *

షణ్ముఖుని బ్రహ్మహత్యాపాప నివారణ

షణ్ముఖుణ్ణి సుబ్రహ్మణ్యుడు అని అంటారు. ఆయనే స్కందుడు, కుమారస్వామి కూడ. పార్వతీపరమేశ్వరులకు పుత్రునిగా స్కందుడు అవతరించిన గాథ విచిత్రాతి విచిత్రం. అద్భుతమైన ఆ గాథ ఇక్కడ మాత్రం అప్రస్తుతం. అనవసరం కూడా.

పూర్వం తారకాసురుడనే రాక్షసుడు వుండేవాడు. బ్రహ్మవిద్యా సంపన్నుడు. అయితే ఏం? వాడు దానవుడు. స్వర్గంపైకి దాడిచేశాడు. దేవతలనంతా చెల్లాచెదురు చేశాడు. వాడి దుష్టత్వం మితిమీరి పోయింది. స్వర్గాన్ని ఆక్రమించిందే గాక ఎక్కడెక్కడ దాగివున్న దేవతల్ని, మునుల్ని, యోగీశ్వరుల్ని వెతికి వెతికి మరీ చిత్రహింసలు పెట్టాడు. కొందర్ని చంపాడు. ఈ బాధల్ని భరించలేక బ్రహ్మాది దేవతలు విష్ణువు దగ్గరికి వెళ్లారు. వాణ్ణి సంహరించే తరుణోపాయం చెప్పమని అడిగారు.

“అది ఎవరివల్లా సాధ్యం కాదు. నావల్ల అసలే కాదు. ఆ తారకాసురుడు చావడు. ఒకటే మార్గం వుంది. పార్వతీ పరమేశ్వరులకు పుట్టినవాని చేత

మాత్రమే చావు రావాలని వాడు వరం పొందాడు. అందువల్ల కొంతకాలం ఆగండి. పార్వతీపరమేశ్వరులను కలవండి” అన్నాడు విష్ణుదేవుడు.

ఎలాగైతే ఏం? పార్వతీపరమేశ్వరుల కల్యాణం జరిగింది. ఆ ఆది దంపతులకు కుమారస్వామి పుట్టాడు. కృత్తికలనే దేవతలు పెంచినందు వల్ల ఆయన కార్తికేయుడయ్యాడు. ఆరుముఖాలు వున్నందువల్ల షణ్ముఖుడయ్యాడు.

ఆ స్వామివారిని దేవతలు తమ సర్వసైన్యాధిపతిగా చేసుకున్నారు. అవలీలగా తారకాసురుణ్ణి సంహరించాడు కుమారస్వామి. అన్ని లోకాలు ప్రశాంతపడ్డాయి. దేవతలు సంతోషించారు. సుఖంగా వున్నారు. ఇంత వరకు కథ బాగుంది. కాని

తారకాసురుణ్ణి వధించినందువల్ల కుమారస్వామికి బ్రహ్మహత్యాపాపం చుట్టుకొంది. ఆ స్వామి ఎక్కడికి వెళ్లినా, ఏ లోకాలకు వెళ్లినా, అది వెంట పడుతునే వుంది. వెంటపడి తరుముతూ వున్న ఆ బ్రహ్మహత్యాపాపం పోగొట్టుకోడానికి లోకాలన్నింటిలో వున్న తీర్థాల్లో మునిగాడు. సరస్సుల్లో స్నానం చేశాడు. క్షేత్రాల్ని సందర్శించాడు. అయినా లాభం లేకపోగా త్రిప్పటవల్ల విసుగు కలిగింది. అలసట అయ్యింది.

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చారు తల్లిదండ్రులు. పార్వతీ పరమేశ్వరులు. తల్లితండ్రులకంటే శ్రేయోభిలాషులు ఎవరుంటారు లోకంలో?

అందుకే అన్నారు ఇలా, మాతృదేవో భవ! పితృదేవో భవ! అని.

కైలాసానికి వెళ్లి మాతాపితరుల కాళ్ళపై పడినాడు కుమారస్వామి. వెంటపడుతున్న బ్రహ్మహత్యా పాపాన్ని చూపించి దాన్ని నివారించే మార్గం చెప్పమని ప్రార్థించాడు. ఎన్నో తీర్థాల్లో మునిగాను. ఎన్నో క్షేత్రాలు దర్శించాను. కాని అది నన్ను విడవటం లేదు అని విన్నవించుకొన్నాడు.

పరమేశ్వరుడు పుత్రునిమీద ప్రేమతో ఇలా అన్నాడు.

“పుత్రా! కుమారస్వామీ! దానికి ఒక్కటే ప్రాయశ్చిత్త మార్గం వుంది. జాగ్రత్తగా విను. సువర్ణముఖి అనే నదీతీరంలో లక్ష్మీపతి కొలువైవున్న దివ్యభూమి ఉంది. అది “వేంకటాద్రి” అని సర్వలోకాల్లో ప్రచారం పొందింది. ఆ పర్వతంపైన అనంతమైన తీర్థాలు వున్నాయి. పుష్కరిణిలు ఉన్నాయి. జలపాతాలు వున్నాయి. అవన్నీ అనేక జన్మల పాపాలన్నింటిని ఇట్టే నశింపజేస్తాయి. అందులో ఏ మాత్రం సంశయం లేదు.

వాటి అన్నింటిలోను ‘స్వామితీర్థం’ అనే దివ్యసరస్సు వుంది. అదే “స్వామిపుష్కరిణి”. అది అద్భుతమైన తీర్థరాజం. అది పోగొట్టని పాపం అంటూ లేనే లేదు. ఆ స్వామిపుష్కరిణి తీరంలో సర్వలోకాల హితంకోసం శ్రీనివాసపరాత్పరుడు వేంచేసి వున్నాడు. ఆ పర్వతం ‘వేంకటశైలం’ అని పేరు పొందింది. అందువల్లే ఆ స్వామి కూడ ‘వేంకటేశ్వరుడు’ అని పిలువబడుతున్నాడు.

కుమారా! నీవు వెంటనే అక్కడికి వెళ్లు. “స్వామిపుష్కరిణి”లో మూడుపూటలా స్నానం చెయ్యి. ఆ వేంకటపతిని “ఓం శ్రీ వేంకటేశాయ నమః” అనే మంత్రంతో జపం చేస్తూ అక్కడే తపస్సు చెయ్యి “అంతే. మరోమార్గం లేదు. వెళ్లి రా” అంటూ పలికాడు పరమశివుడు.

పితృవాక్యం ప్రకారం స్కందుడు వేంకటాచలం చేరుకొన్నాడు. “స్వామిపుష్కరిణి” దివ్యతీర్థానికి నమస్కరించాడు. దివ్యమైన, భవ్యమైన ఆ తీర్థ విమలోదకాల్లో స్నానం చేశాడు. కొంతకాలం పాటు ఆ క్షేత్రం పైనే తపస్సు చేస్తూ శ్రీనివాస పరంధాముని ఉపాసించి ప్రత్యక్షం చేసికొన్నాడు. తనకు తారకాసురవధ వల్ల సంప్రాప్తించిన బ్రహ్మహత్యాపాపాన్ని పోగొట్టుకొన్నాడు. వక్షస్థలంలో లక్ష్మితో కూడిన శ్రీనివాసభగవానుణ్ణి అనేక విధాల స్తుతించాడు. కీర్తించాడు.

ఆనాడు కుమారస్వామి కొంతకాలం పాటు తపస్సుచేసిన స్థలం “కుమారధారా తీర్థం”గా ప్రసిద్ధిని పొందింది. నేటికి ఆ తీర్థం, భక్తులతో దర్శింపబడుతునే ఉంది.

ఇలా, సాక్షాత్తు దేవతలకే కలుషాలను పోగొడుతున్న తిరుమల మీది “స్వామిపుష్పరిణి”ని ప్రత్యక్షంగా దర్శించగలిగిన ఇప్పటి మానవుల మహద్భాగ్యం ఎంతటిదో! ఎంతెంతంటిదో!! కదా!

గోవిందా! గోవిందా!! గోవింద!!!

* * * * *

ఎప్పుడో, ఏనాడో, దేవతలకోసం, లోకకల్యాణం కోసం తారకాసుర వధ చేసిన దేవసేనాధిపతి అయిన కుమారస్వామికి బ్రహ్మహత్యాపాపం “స్వామిపుష్పరిణి” తొలగించడం అనే అద్భుత గాథ ఎన్నియుగాల క్రింద జరిగిందో! ఇప్పుడెక్కడ జరుగుతుంది? అని సంశయించ నక్కర లేదు. ఇప్పటికీ ఈనాటికీ తిరుమలమీది ‘స్వామిపుష్పరిణి’ తన దివ్యమహిమల్ని చాటుతూనే వుంది. మరెందరో పునీతుల్ని చేస్తూనే వుంది.

అంతెందుకు. సర్వవిధాల భ్రష్టుడై కలుషాత్ముడైన విప్రుణ్ణి ఆవహించిన బ్రహ్మహత్యను పరిహరించిన కథను కూడా తెలుసుకొంటే “స్వామిపుష్పరిణి” మహత్వం ఎంతటి గొప్పదో తెలియవస్తుంది.

ఆ వృత్తాంతాన్ని కూడ చెప్పుకుందామా! వినండి మరి!

బ్రాహ్మణుని బ్రహ్మహత్యాపాప పరిహారం

కొన్నేళ్ల కిందటి మాట!

మహారాష్ట్ర దేశంలో ‘యజ్ఞదేవుడు’ అనే విప్రుడు వుండినాడు. పేరుకు తగ్గట్లు అతను యజ్ఞాలు, చేసేవాడు. యాగాలు నిర్వహించేవాడు. ఆ హోమాలు పూర్తి అయింతర్వాత, యజ్ఞాంతంలో అన్నదానం చేస్తుండేవాడు.

నిత్యమూ అతిథి అభ్యాగతులసేవలో ఆ విప్రుడు తరించేవాడు. తరతమ భేదం లేకుండా అందరినీ ఆదరిస్తూ అన్నం పెడుతున్న ఆ పండితునికి చాల ఏళ్ల తర్వాత పుత్రసంతానం కలిగింది. వాడికి ‘సుమతి’ అని పేరు పెట్టాడు. ఆ పిల్లవాడు కూడ పెరిగి పెద్ద పండితుడయ్యాడు.

ఆ తర్వాత అతనికి అప్పరసలాంటి అందమైన కన్యతో వివాహం అయింది. సుమతి భార్య సుగుణవతి. ఆ జంట రతీమన్మథుల్లాగా వున్నారని అందరూ మెచ్చుకొనేవారు. ఆనందపడేవారు కూడ. వారి సంసారం చక్కగా ఆనందమయంగా సాగుతున్న తరుణం అది.

“ప్రారబ్ధకర్మ” అన్నట్లు సహవాస దోషంవల్ల చెడు అలవాట్లకు వశుడయ్యాడు. దానికి తోడు ఉత్కళదేశంలో అందాల భామిను లుంటారని దోస్తుల వల్ల విన్నాడు. వినడమే కాదు. వాళ్లతోపాటు ఉత్కళదేశానికి వెళ్లాడు. ఆ కామవికారంలో భార్యను మరచిపోయాడు. తల్లిదండ్రులు అసలే జ్ఞాపకం రాలేదు. దీనికి తోడు ఆ దేశంలో నవయౌవనంతో మిసమిసలాడుతున్న ఒక కన్య సుమతి కంటపడింది. అంతే. ఆమెకు వశుడయ్యాడు. ఆమె కులం తెలియదు. గోత్రం తెలియదు. ఆమె వేశ్యాంగన అని కొందరంటారు. బోయకన్య అని మరికొందరంటారు. ఎవ రేమన్నా వినిపించుకొనే స్థితిలో లేడు సుమతి. వెంటవచ్చిన నేస్తాలు అందరు తిరిగి పోదామన్నారు.

వింటేనా! మీరు తిరిగి వెళ్లండి. నేను రానన్నాడు. సుమతికి ఆ బోయకన్నే సర్వస్వం. ఆమె ఈసడించుకొన్నా వదలకుండా ఆమె వెంట వుండేవాడు. ఆమెతో పాటు మద్యాన్ని త్రాగాడు. మాంసాన్ని తిన్నాడు. తాను సద్బ్రాహ్మణుడ ననే తలంపు కూడా మరిచిపోయి భ్రష్టుడయ్యాడు. ధన సంపాదన కోసం అతడు చేయని అకృత్యాలు లేవు. ఆ వనితతోపాటు దొంగతనం చేసేవాడు. జంతువులను వేటాడుతూ వుండేవాడు. ఇలా జరుగుతున్న సమయంలో భ్రష్టుడైన “సుమతి” దొంగతనానికై ఒక విప్రుని ఇంటిలో ప్రవేశించాడు. సరిగ్గా అదే వేళకు ఆ ఇంటియజమాని ఎదురు

పడ్డాడు. సుమతి తన ఖడ్గంతో ఆ విప్రుణ్ణి హత్య చేసి దోపిడి ధనంతో పరారయ్యాడు.

**“నీలవస్త్రధరా, భీమా భృశం రక్త శిరోరుహా
గర్జంతీ సాట్టహాసం కంపయంతీ చ రోదసీ”**

అలా పరుగెడుతున్న అతని ముందర ఒక పెద్ద దెయ్యం నిలబడింది. అది నల్లగా వుంది. అంతకంటే నల్లగావున్న వస్త్రాలను ధరించి వుంది. ఎర్రని జుట్టు విరబోసుకుంది. ఇటు భూమీ, అటు ఆకాశం దద్దరిల్లేట్లుగా పక పకమని వికటాట్టహాసం చేస్తూ, మిడిగ్రుడ్లను మిటకరించి చూస్తూ. అతని వెంటపడి తరిమింది. వెంటపడి తరుముతున్న ఆ నల్లని పిశాచం బారిన పడకుండా ఆ విప్రుడు బలంకొద్దీ భయంతో పారిపోతుండినాడు. అయినా అది ఆగలా. అతను ఎక్కడకు వెళ్లినా అతణ్ణి తరుముతునే ఉంది. ఇది చూచిన బోయవనిత లోనికి రానివ్వలేదు. పరిగెడుతూ పరిగెడుతూ ఊళ్లు, నదులు, కొండలు దాటుతూ చివరకు తన సొంత ఊరు చేరుకొన్నాడు. సరిగ్గా ఆ సమయంలో తన తండ్రి యజ్ఞదేవుడు కనబడ్డాడు. తండ్రిని చూచి బావురుమని ఏడ్చాడు. నాన్నా నన్ను ఈ దెయ్యంనుండి రక్షించుమని కాళ్లమీద పడ్డాడు. తండ్రి కొడుకును చూచి అక్కున చేర్చుకొన్నాడు. భయపడవద్దని ప్రేమతో ఆదరించాడు.

ఇంతలో ఆ పిశాచి అక్కడకు చేరింది. ఇంత వికృతంగా, భీకరంగావున్న ఎవరు నీవు? ఎందుకు నా కొడుకు వెంటపడ్డావు. నీకేం కావాలి. అని తన మంత్రశక్తితో నిలువరించి అడిగాడు, వాడి తండ్రి.

యజ్ఞదేవా! స్వామీ! వీడు భ్రష్టుడు. మహా పాపాత్ముడు. మద్యమాంసాలు భుజించాడు. ఎన్నో జీవుల్ని హతమార్చాడు. చివరకు సద్రాహ్మణుణ్ణి హత్యచేశాడు. అందువల్లే నేను వీడిని తరుముతూ వెంటపడ్డాను. నేను బ్రహ్మహత్యా పాతకాన్ని. వెంటనే వీణ్ణి విడిచిపెట్టు. వీడు మాతృద్రోహి,

పితృద్రోహి. సర్వస్వం నమ్ముకున్న భార్యను విడిచిపెట్టి వేశ్యా లోలుడయ్యాడు. వీణ్ణి విడవకపోతే, వీనితోపాటు మీ ఇంటిల్లిపాదీ మింగేస్తాను. “అంటూ బ్రహ్మాండం బద్దలయ్యేలా అరుపులు పెట్టింది.

ఓ బ్రహ్మహత్యాపాతకమా! నీవు చెప్పిన వన్నీ నీజమే కావచ్చు. కాని వీడు నా కన్నకొడుకు. వీణ్ణి నేను ఎలా వదలుకుంటాను. అని అంటూండ గానే ఆ బ్రహ్మహత్య ‘సుమతి’ని గట్టిగా కొట్టింది.

ఆ దెబ్బకు సుమతి భయంతో బావురుమని దీనంగా ఏడుస్తూండగా, సమయానికి అక్కడికి దుర్వాసమహర్షి వచ్చాడు.

వెంటనే యజ్ఞదేవుడు మహర్షిని శరణు వేడినాడు. వీడు నా పుత్రుడు. వీణ్ణి బ్రహ్మహత్యనుండి కాపాడుమని అర్థించినాడు.

దుర్వాసమహర్షి యజ్ఞదేవుణ్ణి చూచి “ఓ విప్రోత్తమా! వీడు సర్వవిధాల భ్రష్టుడై ఎన్నోపాపాలు చేశాడు. అతడు చేసిన ఘోరమైన పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తాలు లేనే లేవు. ఇన్నింటికి తోడు ఇతడు మహాకర్మశంగా సద్రాహ్మణుణ్ణి హత్య చేశాడు. ఆ బ్రహ్మహత్య ఇతని వెంటపడింది. ఇతణ్ణి రక్షించడం అసాధ్యం.

“అయినా, యజ్ఞదేవా! నీ వంటి సద్విప్రునికి ఇటువంటి దశ రావడం చాల శోచనీయం. అందువల్ల పరిపరి విధాలుగా ఆలోచించి తెలియ జెప్పుతున్నాను. ఈ దోష పరిహారానికి ఒకే ఒక మార్గం మాత్రం గోచరిస్తున్నది.

**“వేంకటాద్రా మహాపుణ్యే సర్వపాతక నాశనే
స్వామిపుష్కరిణీ చేతి వర్తతే మంగళప్రదా
ఏవం ప్రభావం తత్తీర్థం పాపవృక్ష కుఠారకమ్
స్నాతి చేత్ తవ పుత్రోఽయం పాతకా న్ముచ్యతే క్షణాత్”**

అదిగో! అటు దక్షిణం వైపుగా వెళ్లు. అక్కడ మహాపవిత్రం, పావనం, పుణ్యప్రదం అయినటువంటి ‘వేంకటాచలం’ అనే దివ్యక్షేత్రం ఉంది. ఆ పుణ్యస్థలం సర్వపాతకాల్ని నశింపజేస్తుంది. పరమపావనమైన ఆ దివ్యధామంపైన “స్వామిపుష్కరిణి” అనే మంగళప్రదమైన పుణ్యతీర్థం అలరారుతూ వుంది. ఆ తీర్థప్రభావం అంతా ఇంతా అని చెప్పటానికి సాధ్యం కాదు. ఘోరపాతకాలు అనే వృక్షాల్ని నరకివేసే గండ్రగొడ్డలి వంటిది ‘శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి’. నీ పుత్రుడు ఇంతవరకు చేసిన ఘోరమైనపాతకాల్ని ఆ తీర్థదర్శనం స్మరణం, స్నానం నశింపజేస్తుంది. తద్వారా బ్రహ్మహత్యా పాతకం పీడకూడ తొలుగుతుంది.

వేంకటాచలం వెళ్లేంత వరకు నీ పుత్రుని చేయి వదలకు. నీ మంత్రశక్తి చేత అతణ్ణి కాపాడుతూ అంతవరకు తీసికెళ్లు. అక్కడ ఆ దివ్యక్షేత్రంలో ‘స్వామిపుష్కరిణి’ పవిత్రజలాల్లో సంకల్ప పూర్వకంగా స్నానం చేయించు. అన్ని దోషాలు పోతాయి. పునీతుడైన నీ పుత్రునితో పాటు, అక్కడే బంగారు ఆనందనిలయం గర్భాలయంలో కొలువైవున్న శ్రీవేంకటేశ్వర పరంధాముని దివ్యమంగళమూర్తిని కన్నులారా దివ్యదర్శనం చేసికో! ఇంక ఏ మాత్రం ఆలస్యం చేయకు. వేంకటాచలానికి వెళ్లి రా! శుభం భూయాత్”- అని దుర్వాసుడు పలుకుతూ వారిని సాగనంపాడు.

యజ్ఞదేవుడు తన పుత్రుడు “సుమతి”ని వెంటపెట్టుకొని వేంకటాచల క్షేత్రానికి వెళ్లాడు. ఆ పర్వతారోహణ క్రమంలో ఒక్కొక్క పాపం కరిగి పోగా, చివరకు “పుష్కరిణి” స్నానంతో పూర్తిగా మహాపాతకాలు అన్నీ నశించిపోయాయి.

తక్షణమే ఆకాశవాణి ఇలా పలికింది. ఓ యజ్ఞదేవా! “స్వామిపుష్కరిణి” స్నానంతో నీ కొడుకుకు బ్రహ్మహత్యాపాతక దోషం తొలగిపోయింది. అంతకుముందే ఈ వేంకటాచల పర్వతస్పర్శతో, ఆరోహణతో అన్ని పాతకాలు ఒక్కొక్కటిగా ముందే పూర్తిగా తొలగిపోయాయి.

ఇప్పుడు నీ పుత్రుడు పుటం పెట్టిన బంగారంలాగా స్వచ్ఛంగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. వెంటనే వక్షస్థల శ్రీమహాలక్ష్మితో కూడిన శ్రీనివాస భగవానుణ్ణి దర్శించండి- అని పలికింది.

యజ్ఞదేవుడు, బుద్ధిమంతుడుగా మారిన తన పుత్రుడు సుమతితో వేంకటాచలక్షేత్రంలోని స్వామిపుష్కరిణి మహిమను గొప్పదనాన్ని పరిపరివిధాలుగా కొనియాడుతూ శ్రీనివాసుని దర్శించాడు. స్వగ్రామం చేరుకొని, శ్రీనివాసుని మీది తరగని భక్తితో కొడుకు, కోడలు, మనవళ్లతో సుఖంగా కాలం వెళ్లబుచ్చాడు యజ్ఞదేవుడు.

అందువల్లే,

**శ్లో॥ స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థం, దివ్యాషధ రసాయనమ్
వైద్యః శ్రీవేంకటేశోఽయం మృత్యురోగ నికృంతనః**

స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థం పాతకాలను పొగొట్టే అద్భుతమైన మందు! ఇక శ్రీ వేంకటేశుడో! మృత్యురోగాల్ని సంహరించే అద్భుత వైద్యుడు! అని గొప్పగా కీర్తింపబడింది.

చూశారా! తిరుమలమీది శ్రీస్వామిపుష్కరిణి మహిమ. ఎంతటి గొప్పదో విన్నారు కదా! అటు దేవతలకు, ఇటు మానవులకు కూడా బ్రహ్మహత్యాపాతకం వంటి ఎన్నో కలుషాలను పొగొట్టిన వైనం అద్భుతంగా వుంది కదూ!

“స్వామిపుష్కరిణి”కి వున్న మరో అద్భుతమైన మహిమను తెలుసుకుందామా!

ఘోరపాప పరిహారిణి

అర్జునుని మనుమడైన పరీక్షిత్తు హస్తినాపురాన్ని పాలిస్తున్న రోజులవి. అప్పట్లో కాశ్యపుడు అనే మంత్రవేత్త ఉండేవాడు. విప్రుడైన ఆయన మంచి వైపుణ్యం వున్న వైద్యుడు కూడా.

ఆయన తన మంత్రసిద్ధితో, వైద్యంతో ఎలాంటి రోగమయినా సరే. పొగొట్టేవాడు. రోగిని చూస్తే చాలు. అతడు ఏ రోగంతో బాధపడుతున్నాడో,

అది ఏ మందుతో మానుతుందో, ఏ మంత్రంతో మానుతుందో, అని చూచిన క్షణంలోనే అంచనా వేయగల దిట్ట! అలాగే ఆ పద్ధతిలోనే చికిత్స చేసి, వాళ్ల రోగాన్ని పోగొట్టేవాడు. అంతేకాదు. మనిషి చనిపోయినా, చచ్చి కాలి బూడిద అయినా సరే. అతను తలచుకొంటే తన మంత్రంతో ఆ వ్యక్తిని మళ్లీ బ్రతికించగల అద్భుతమైన వైద్యుడు కాశ్యపుడు.

ఇంతటి వైద్య పరిజ్ఞానంతో మంత్రసిద్ధుడైన ఆ కాశ్యపునికి ఒకే ఒక దుర్గుణం ఉండేది. అదే. ధనాశ! ధనం ఇస్తేనే వైద్యం చేసేవాడు. డబ్బు ఇవ్వకపోతే మాత్రం వైద్యం అస్సలు చెయ్యడు. రోగిని ముట్టవైనా ముట్టుకోడు.

అతనికి వున్న ధనాశవల్ల కొందరికి లేని రోగాల్ని ఉన్నట్టుగాను, ఉన్న రోగాల్ని మభ్యపెట్టి, అవి ప్రాణాంతక రోగాలని చెబుతూ తన దగ్గరికి వచ్చిన రోగులనుంచి విపరీతంగా ధనాన్ని గుంజేవాడు. వాళ్లు డబ్బు ఇస్తేనే వైద్యం చేసి పంపించేవాడు. ఇలా ఆ కాశ్యపుడు తన వైద్య విద్యను, తన వృత్తిని వ్యాపారంగా చేసుకొని ధనార్జన చేసేవాడు. అతనికి ధనమే పరమార్థం. డబ్బు ఇచ్చిన వాడికి మాత్రం నిక్కచ్చిగా వైద్యం చేసేవాడు.

ఏది ఏమైనా కాశ్యపుని వైద్యచికిత్సగాని, మంత్రప్రయోగం కాని తిరుగులేని విధంగా వుంటూ ఆయన కీర్తి దేశమంతటా వ్యాపించింది. వ్యాధిగ్రస్థులు, ఆర్తులైన రోగులు ఆయన ధనవాంఛ కాశ్యపుని జీవనాధారం కదా, అని సరిపుచ్చుకొనేవారు.

ఇలా కాశ్యపునికి సాటిలేని మంత్రవేత్తగా, ప్రఖ్యాతవైద్యుడుగా దేశమంతటా కీర్తి వ్యాపించిన తరుణంలోనే, ఒక విచిత్రవార్త హస్తినాపురరాజు పరీక్షిత్తు రాజ్యంలో విస్తరించింది. ఆ వార్త ఏమంటే!

ఒకనాడు పరీక్షిన్మహారాజు వేటకు అడవికి వెళ్లాడట. అక్కడ జంతువులను బాగా వేటాడి వేటాడి బాగా అలసిపోయాడట! అలసిపోయిన పరీక్షిత్తు దప్పికతో అలమటించాడు. చుట్టుప్రక్కల నీళ్లకోసం వెదుకుతుండగా,

అక్కడికి దగ్గర్లోనే శమీకమహర్షి ఆశ్రమం గోచరించింది. అక్కడికి వెళ్లాడు ఆ రాజు. ఆశ్రమం ముంగిట్లో చెట్టుక్రింద తపస్సు చేసుకొంటూ శమీకుడు బాహ్య ప్రపంచాన్ని మరచి సమాధిస్థితిలో వుండినాడు.

పరీక్షిత్తు శమీకమునిని పిలిచాడు. ఎన్నో మారులు పిలిచాడు. ఇలా అరచి అరచి మరింత అలసటతో “నేను సర్వసహా చక్రవర్తిని. నేను పిలిస్తే ఈ బాపడు పలకకపోవడం ఏమిటి? ఎంతటి అహంకారం. ఎంతటి నిర్లక్ష్యం. ఎంతటి పొగరు. అని అనుకొంటూ శమీకమహర్షిపై కోపం చూపించాడు. అంతటితో ఆగకుండా పొదల్లో చచ్చి పడివున్న పామును, ఉలుకు పలుకు లేకుండా నిశ్చలంగావున్న శమీకుని మెడలో దండలాగా వేసి వెళ్లిపోయాడు పరీక్షిన్మహారాజు.

పిదప ఆ శమీకమహర్షి పుత్రుడైన శృంగిముని ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. ఇంకా యోగసమాధిలో వున్న తండ్రిని చూస్తూ, చచ్చిన పాము ఆయన మెడలో వేళ్లాడటం, గమనించి ఆందోళన చెందాడు. అడ్డా ఆపూ లేని ఆగ్రహంతో ఊగిపోయాడు. ఏమాత్రం ముందూ, వెనుకలు ఆలోచించకుండా, తన తండ్రి మెడలో చచ్చిన పామును వేసినవాడు వారం రోజుల్లోగా ‘తక్షకుడు’ అనే విషసర్పం కాటునకు గురియై చచ్చుగాక! అని తీవ్రంగా శాపనార్థం పెట్టాడు.

తపస్సునుంచి మేల్కొన్న శమీకమహర్షి, పరీక్షిత్తు వచ్చిన సంగతిని, తన కొడుకు శృంగి ఇచ్చిన శాపాన్ని గూర్చి విన్నాడు. జరిగిన దానికి చాల చింతిస్తూ, వెంటనే రాజును తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోమని మనుషులను పంపించి హెచ్చరించాడు.

పిదప పరీక్షిన్మహారాజు, తక్షకుని బారిన పడకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు. ఒక వేళ తాను తక్షకుని కాటుకు గురైతే, చికిత్సలు చేసి బ్రతికించినవారికి మంచి పారితోషికం కూడా, ఇవ్వబడుతుందని ఆ రాజు దేశమంతటా చాటింపు వేయించాడు.

సరిగ్గా ఈ తరుణంలో వైద్యశిఖామణి, మంత్రవేత్త అయిన కాశ్యపుడు పరీక్షిత్తును గూర్చిన ఈ కథను, చాటింపును విన్నాడు. ఇంకేమి! కావలసినంత ధనాన్ని పొందవచ్చునన్న సంబరంతో ఉత్సాహంతో హస్తిన నగరానికి ఉరుకులు పరుగులతో వస్తుండినాడు.

అలా పరిగెడుతున్న కాశ్యపునికి దారిలో ఒక విప్రుడు ఎదురుపడ్డాడు. అయ్యా! మీరెవరు? ఉత్సాహంగా సంతోషంగా ఎక్కడికో వెళ్తున్నారా. కాస్త చెబితే నేనూ సంబర పడతానన్నాడు ఆ బ్రాహ్మణుడు.

నన్ను 'కాశ్యపుడు' అంటారు. నేను మంత్రవేత్తను. ఎదురులేని వైద్యుణ్ణి. తక్షకుడనే విషనర్పం, మహారాజు పరీక్షిత్తును కాటు వేసి చంపుతుందట! మృతుడైన ఆ రాజును క్షణాల్లో బ్రతికించి కావలసినంత ధనాన్ని పొందడానికి వెళుతున్నా. ఇంతకీ మీరెవరు మహాశయా! అన్నాడు కాశ్యపుడు.

నేనే ఆ తక్షకుణ్ణి! అయితే ఇదిగో ఈ పెద్దమర్రిచెట్టును కాటువేసి నా విషంతో బూడిద చేస్తాను. నీ శక్తితో ఆ వృక్షాన్ని బ్రతికించు. నీ శక్తిని చూస్తాను. అంటూ, పక్షునే ఉన్న పెద్ద మర్రిచెట్టును కాటువేశాడు. అంతే తక్షకుని విషానికి ఆ మహావృక్షం క్షణంలో ఉన్న పళంగా కూలిపోయి, కాలి బూడిద అయింది. చెట్టుతోపాటు భోజనపు ఆకులకోసం చెట్టుఎక్కిన ఒక విప్రుడు కూడా భస్మమయ్యాడు.

వెంటనే కాశ్యపుడు తన మంత్రశక్తితో, కాలి బూడిద అయిన ఆ చెట్టును, కొద్ది క్షణాల్లోనే బ్రతికించాడు. మళ్లీ కొమ్మలు, రెమ్మలతో, ఆకులతో పచ్చగా కళకళలాడింది ఆ మహావృక్షం! దీనితోపాటు చెట్టుపై వున్న విప్రుడు కూడా మళ్లీ బ్రతికాడు.

ఆశ్చర్యంతో తక్షకుడు, కాశ్యపా! నీ మంత్రశక్తి అమోఘం, అద్భుతం! కాని మహర్షి శాపం కూడా తిరుగులేనిది కదా. అందువల్ల నీవు తిరిగి వెళ్లిపో! అందుకు ప్రతిఫలంగా నీవు కోరినంత ధనం ఇస్తా నన్నాడు.

కాశ్యపుడు తక్షకుని మాటలకు లోబడి పరీక్షిత్తు ఎలాగూ అల్పాయుష్కుడే అని మంత్రశక్తితో తెలుసుకొన్నాడు. ధనాశకు లోబడి, చక్రవర్తికి వైద్యం చేయకుండా, వైద్యం చెయ్యకపోవడంవల్ల మహాఘోర పాపంతో పాటు, తక్షకుడిచ్చిన పాపపు ధనాన్ని కూడ మూట కట్టుకొని వెళ్లిపోయాడు కాశ్యపుడు.

పరీక్షిత్తుహారాజు తక్షకుని కాటుతో మరణించాడు.

ఇంతవరకు జరిగిన కథ ఇది. అందరికీ తెలిసిన కథే!

కాని, పరీక్షిత్తున(రోగి)కు చికిత్స చేయని మహాఘోరపాతకం వైద్యుడైన కాశ్యపునికి చుట్టుకొని అతణ్ణి ఆవహించింది. దీనికితోడు తక్షకుని విషంతో కాలి బూడిద అయిన మర్రిచెట్టుతో పాటు, మళ్లీ బ్రతికిన విప్రుని ద్వారా కాశ్యపుడు చేసిన రాజద్రోహం, దేశద్రోహం, వైద్యద్రోహం, దనాశ ఇలా అన్నీ దోషాలు రాజ్యమంతటా వ్యాపించాయి. దాంతో ప్రఖ్యాత వైద్యుడైన కాశ్యపుడు తేజోవిహీనుడు కావడమే గాక, ప్రజల్లో అతని స్థితి అధోగతి పాలయ్యింది.

లోకులందరూ కాశ్యపుణ్ణి ఈసడించుకొన్నారు. దగ్గరికి రానివ్వకపోగా, అందరూ అతనికి దూరంగా ముఖాలు తిప్పుకొని వెళ్లిపోయేవారు. కొందరు అతణ్ణి చూస్తూనే ఛీ! మహాపాపి! నిన్ను చూస్తే మాకు పాపం చుట్టుకొంటుంది. నీతో మాట్లాడితే ఇంక రౌరవాది నరకాలు ప్రాప్తిస్తాయి. అంటూ తరిమి తరిమి కొట్టేవారు. పాపం! నిలువనీడ లేక కాశ్యపుడు. దేశద్రుమ్మరి అయినాడు.

ఎంతటి ప్రఖ్యాత వైద్యుడు. ఎంతటి మంత్రసిద్ధుడు ఎలా అయ్యాడో చూశారా!

దీనికంతటికీ కారణం?

తన విధ్యుక్త ధర్మం ఆచరించక పోవడం, తన వైద్యవృత్తి ధర్మానికి పరమ ఘాతుకంగా ద్రోహం చెయ్యడం.

ఆ యా రంగాల్లో, ఆ యా కార్యాలయాల్లో పనిచేయకుండా, వుండే ఉద్యోగులందరికీ, ముఖ్యంగా వైద్యులకు ఈ గాథ ఒక హెచ్చరిక!

తన దీనాతిదీనమైన స్థితికి కాశ్యపుడు పరిపరి విధాల బాధపడ్డాడు. అయ్యో! ఎంతటి నికృష్టపు పని చేశాను. నీచమైన పని చేయడంవల్లే నా కీ శిక్ష! అయినా దీనికి పరిష్కారమే లేదా! భగవంతుడా! నాకు నిష్ఠుతి కల్గించు లేదా మరణాన్ని ప్రసాదించు అని పశ్చాత్తాపంతో ప్రార్థించాడు.

ఏ పూర్వ పుణ్యం వల్లనో కాశ్యపునికి “శాకల్యుడు” అనే మహర్షి కన్పించాడు. ఆయనకు తన దీనత్వాన్ని విన్నవించి ఆశీర్వదించుమని ప్రార్థించాడు.

శాకల్యముని కాశ్యపుణ్ణి పరిశీలనగా చూసి ఇలా అన్నాడు.

కాశ్యపా! నీకు వృత్తిద్రోహం, రాజద్రోహం, దేశద్రోహం వంటి మహాపాతకాలు చుట్టుకున్నాయి. చాలా అపరాధాలు చేశావు. ధనాశకు లోబడి చక్రవర్తికి వైద్యం చెయ్యకుండా వెళ్లిపోయావు. పరీక్షిన్మహారాజు చక్రవర్తి. ఆయనను రక్షించుకోవలసిన బాధ్యత ప్రజలందరిపైనా ఉంది. పై గా ఆయన విష్ణుభక్తుడు. మహాయోగి. అలాంటి రాజును బ్రతికించగల శక్తి వుండి కూడా, తిరిగి వెళ్లడంతో నిష్ఠుతి లేని పాపం చుట్టుకొనింది.

నీవు వైద్యుడివి కదా! వైద్యుని ధర్మాలు నీకు తెలియవా! అయినా మళ్లీ లోకంలో వైద్యవృత్తిలో వున్న వారికోసం వైద్యుని ధర్మాలు చెబుతాను.

వైద్యుని పరమ ధర్మాలు

వైద్యుడు తన దగ్గరికి వైద్యం కోసం వచ్చిన రోగి, చనిపోవడానికి సిద్ధంగా వున్నా సరే. వాడి కంఠంలో ప్రాణం వున్నంతవరకు చికిత్స చెయ్యాలి. అతణ్ణి బ్రతికించడానికి తీవ్ర ప్రయత్నం చెయ్యాలి. చేసి తీరాలి. “త్వరలో రోగి మరణిస్తాడు” అనే మాట వైద్యుని నోటి వెంట రాకూడదు. రోగానికి

చికిత్స చెయ్యాలి తప్ప, రోగి ఎవరు? ఆడా, మగా, పిల్లా, వృద్ధుడా! ధనవంతుడా, పేదవాడా లాంటి వివరాలను పట్టించుకోకుండా వైద్యం చెయ్యాలి. రోగాన్ని గూర్చి, దానికి చికిత్సను గూర్చి వైద్యుడు ఆలోచించాలే తప్ప, అతని ప్రాణాన్ని గూర్చి ఎలాంటి నిర్ణయం చెయ్యకూడదు. ఎవరికి చెప్పకూడదు కూడ.

అంతేగాక, లేని రోగాన్ని ఉందనీ, ఉన్న రోగాన్ని తీవ్రంగా ఉందనీ, ప్రాణాంతకమనీ చెప్పనే చెప్పకూడదు. వైద్యుడు ఓపికగా, ఓర్పుగా, నేర్పుతో రోగికి ఉపశమనం కలిగించాలి. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను, ఏ వేళల్లోను చికిత్సను చేయను అని చెప్పనే కూడదు.

అసలు వైద్యవృత్తిని కీర్తి కాంక్షతోనో, ధన కాంక్షతోనో స్వీకరించరాదు. ఆర్తులైన రోగులకు సేవ చెయ్యాలన్న విశాలదృష్టితో మాత్రమే, మానవ సేవే మాధవ సేవ, అన్నభావనతో మాత్రమే వైద్య వృత్తిని స్వీకరించాలి.

ఓ కాశ్యపా! నీవు వైద్యుడివే కాని, ఈ నియమాలను పాటించకుండా, మహాపాపానికి పాలుపడ్డావు. మరి ఈ నీ పాపం పోగొట్టడం ఎవరివల్లా కాదు. ఏ క్షేత్రంలో గాని పోదు. కాని నీ పాపం శాంతించడానికి ఒకే ఒక ఉపాయం ఉంది. చెబుతాను. జాగ్రత్తగా విను. ఏ మాత్రం విలంబం లేకుండా అతి శీఘ్రంగా దాన్ని ఆచరించు.

శ్లో॥ సువర్ణముఖరీ తీరే లక్ష్మీపతి నివాస భూః

వేంకటాద్రి రితి ఖ్యాతః సర్వలోకేషు పూజితః

తస్మిన్ శేషగిరౌ పుణ్యే సురాసుర నమస్కృతే

బ్రహ్మహత్యా సురాపాన స్వర్ణస్తేయాది నాశకే

స్వామిపుష్కరిణీ చేతి సర్వపాపాపనోదినీ

ఉత్తరే శ్రీనివాసస్య వర్తతే మంగళప్రదా

తం గత్వా వేంకటశైలం స్వామిపుష్కరిణీం శుభామ్

స్నాత్వా సంకల్పపూర్వం తు వరాహస్వామినం హరిమ్
 సేవిత్వా పశ్చిమే తీరే నిర్గత్య హరిమందిరమ్
 గత్వా తత్ర విధానేన స్వర్ణాచల నివాసినమ్
 శ్రీనివాసం పరం దేవం భక్తానాం అభయ ప్రదమ్
 శంఖచక్రధరం దేవం వనమాలా విభూషితమ్
 దృష్ట్వా నిర్దుత పాపోఽసి సంశయం మా కృథా ద్విజ.

సువర్ణముఖినదీ తీరంలో శ్రీలక్ష్మీపతి నివసించే పుణ్యభూమి వుంది. అది 'వేంకటాద్రి' పేరుతో ప్రసిద్ధమై అన్నిలోకాల్లో పూజింపబడుతున్నది. ఎంతో పుణ్యప్రదమైన ఆ శేషాచలక్షేత్రంలో సురాసురులచేత నమస్కరింపబడే “స్వామిపుష్కరిణీ” అనే మంగళప్రదమైన దివ్యతీర్థం, శ్రీనివాసభగవానుని సన్నిధికి ఉత్తరదిక్కున వుంది. ఆ దివ్యసరస్సు బ్రహ్మహత్య, సురాపానం, స్వర్ణాన్ని దొంగిలించడం వంటి సర్వపాపాలను నశింపజేస్తోంది. మీరు ఆ వేంకటశైలానికి వెళ్లండి. అక్కడ శుభప్రదమైన “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” తీర్థ జలాల్లో సంకల్పపూర్వకంగా స్నానం చేసి, దానికి పడమటిగట్టున వున్న శ్రీవరాహస్వామిని నియమం ప్రకారం దర్శించండి. తర్వాత బంగారు మందిరంలో వున్న పరదైవం శ్రీనివాసుణ్ణి దర్శించండి. శంఖచక్రాలను, వనమాలాది ఆభరణాలతో విభూషితుడైన ఆ స్వామిని సేవించండి.

అక్కడ మాత్రమే నీ పాపాలనుండి నీవు విముక్తుడవు. కాశ్యపా! ఇందులో ఏమాత్రం సంశయ పడవద్దు. అంటూ వెళ్లిపోయాడు శాకల్య మహర్షి.

వెంటనే కాశ్యపుడు వేంకటాచలక్షేత్రానికి వెళ్లాడు. ఆ దివ్యస్థలంలోని “స్వామిపుష్కరిణీ” పుణ్యతీర్థంలో విధిగా స్నానాదులను ఆచరించి పాప విముక్తుడైనాడు. యథాపూర్వంగా జనులందరిచేత గౌరవింపబడుతూ, సేవా దృక్పథంతో వైద్యం చేస్తూ ఖ్యాతిని పొందినాడు.

కాశ్యపుని ఘోరపాతకాన్ని విముక్తి చేసిన “స్వామిపుష్కరిణీ” మహత్వాన్ని ఎవరైతే తెలుసుకుంటారో, వారికి విష్ణులోకం ప్రాప్తించడమేగాక, అక్కడ ఆ వైకుంఠలోకంలో వారు పూజింపబడతారట.

ఇదీ కలియుగవైకుంఠం తిరుమలలోని “స్వామిపుష్కరిణీ” తీర్థమహిమ! అద్భుతంగా వుంది కదూ! మరి ఆలస్యం ఎందుకు? మనం కూడా తిరుమల యాత్రలో తప్పక “స్వామిపుష్కరిణీ”లో తప్పక సంకల్పపూర్వకంగా మునకలు పెడదాం. పునీతుల మవుదాం.

ఓం శ్రీవేంకటేశాయ నమః

* * * * *

సరకలోక నివాళి

కలియుగంలోని కొందరు మానవులు మూర్ఖులుగా వున్నారు. ఎందుచేతంటే

శ్లో॥ స్వామిపుష్కరిణీం త్యక్త్వా
 తీర్థ మన్య ద్రవ్యజేత్తుయః
 స్నిగ్ధం న గోపయ స్తుక్త్వా
 స్నుహీక్షీరం ప్రయాచతే ॥

అన్నట్లుగా కొందరు మూఢులైనవారు పరమపవిత్రమై చిక్కగా కమ్మగా పుష్టిగా వుండే ఆవుపాలను విడిచిపెట్టి, బొమ్మజెముడు చెట్ల పాలను స్వీకరించినట్లుగా, ఈ భువిలో, ఈ వేంకటాచలంలో ప్రత్యక్షంగా కనపడుతున్న పరమపావనమైన శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ తీర్థాన్ని విడిచిపెట్టి ఇతర తీర్థాలను సేవిస్తున్నారు.

శ్లో॥ అహో మార్భం మహో మార్భం
 అహో మార్భం ద్విజోత్తమాః

స్వామితీర్థాభిదే తీర్థే సర్వపాతకనాశనే

సర్వపాతకనాశనం చేసే స్వామితీర్థ సేవనం విడిచిపెట్టడం చాల మూర్ఖమైనపని. ఎందుకంటే

స్వామిపుష్కరిణీ స్నానంవల్ల పవిత్రత కలుగుతుంది. ప్రశాంతత చేకూరుతుంది. ఆ పుష్కరిణిని కీర్తిస్తూ, ఆర్తిగా ఆత్మతగా, పరమభక్తితో అందులో స్నానం చేసినవారు, ఎలాంటి పాపాత్ములైనా సరే. వాళ్లకు తామిశ్రం, అంధతామిశ్రం, మహారౌరవం, రౌరవం, కుంభీపాకం, కాలసూత్రం, అసిపత్రవనం.. వంటి ఇరవై ఎనిమిది రకాలైన మహాఘోర నరకాల్లో పడి అనుభవించే దుఃస్థితి తొలగుతుంది. ఈ ఘోరనరకాలన్నీ ఊహించలేని, ఇంతింత అనీ, ఇన్ని అనీ, చెప్పలేని పాతకాలు చేసిన వాళ్లకు కలుగుతాయి. మరి అలాంటి పాపాలు అన్నీ ఒక్క “స్వామిపుష్కరిణీ” స్నానం మాత్రం చేతనే నశిస్తాయి.

ఇంతటి మహిమాన్వితమైన స్వామితీర్థ సరస్సును భక్తితో కీర్తించాలి. విశ్వాసంతో సేవించాలి. తప్ప ఏ మాత్రం ఆ కోనేటిని అగౌరవించకూడదు. అందులోని జలాల మహిమను ఎంతమాత్రం సందేహించకూడదు. ఎందరో స్నానం చేస్తుంటారు. ఇవి మురికిగా వున్నాయంటూ ఆ జలాలను అసహ్యించుకో కూడదు. అంతేకాదు. భక్తివిశ్వాసాలతో వున్నవారికి కోనేటిపై శంకలను, సందేహాలను కల్గించరాదు. అనుమానాలను రేకెత్తించకూడదు. ఈ కోనేటి మహిమలన్నీ అబద్ధాలు, భ్రమ మాత్రమే అని అంటూ ఇతరుల విశ్వాసాలను పోగొడతారో, వాళ్లు నీచాతి నీచమైన పంది జన్మను పొందడమే గాక, తర్వాత పైన చెప్పిన మహానరక కూపాల్లో కూరుకపోతారు.

శ్లో॥ స్నాతస్య స్వామితీర్థే తు నాస్తికా ధ్యయ మస్తివై
స్వామితీర్థం చ పశ్యంతి తత్ర స్నాంతి చ యే నరాః

స్తువంతి చ ప్రశంసంతి స్మృశంతి చ నమంతి చ
న పిబంతి హితే స్తన్యం మాతృశానం ద్విజపుంగవా
ఏవం షః కథితం విప్రాః స్వామితీర్థస్య వైభవమ్
భుక్తి ముక్తి ప్రదం నృణాం సర్వపాప నిబర్హణమ్ ॥

అద్భుతమైన ఈ పుష్కరిణిలో స్నానం చేస్తే చాలు. దుర్మార్గులైన నాస్తికులవల్ల భయం తొలగుతుంది. అంతమాత్రమేనా! అంటే కాదు కాదు.

వైకుంఠంలోని క్రీడా సరస్సుగా పేరు పొందిన ఈ స్వామిపుష్కరిణిని భక్తిభావంతో చూసినా చాలు. స్తుతించినా చాలు. మహిమలను పొగడినా చాలు. ఆ పుణ్యజలాలను స్పృశించినా చాలు. లేదా భక్తిప్రపత్తులలో చేతులెత్తి నమస్కరించినా చాలు. ఇలా చేసిన వాళ్లందరూ మళ్లీ తల్లిపాలను తాగనే తాగరు. అనగా తల్లిగర్భంలో మళ్లీ పుట్టనే పుట్టరు. ముక్తిని పొందుతారు.

అందువల్ల భుక్తి ముక్తి ప్రదమై, సర్వపాప ప్రశమనం చేసే ఈ పుష్కరిణీ మహత్వాన్ని గూర్చిన సన్నివేశాలు ఎన్నెన్నో! వాటిలో ఎన్ని చెప్పుకున్నా తనివి తీరదు.

విచిత్రాతి విచిత్రమైన విషయం ఏమంటే ఆ పుష్కరిణిలో మునిగితే చాలు! పిచ్చి కుదురుతుంది! ఉన్మాదం పోతుంది!

గడచిన రోజుల్లో “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ”, ధర్మగుప్తుడు అనే కృతఘ్నునికి ఉన్మాదాన్ని నివారించిందంట! ఆ కథ తెలుసుకుందామా!

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

* * * * *

ఉన్మాద పరిహారిణీ

పూర్వం ఒకప్పుడు నందుడు అనే చంద్రవంశపు రాజు వుండేవాడు. ఈ రాజుకు తన రాజ్యమన్నా, ప్రజలన్నా చాలా ఇష్టం. ప్రజలు సుఖంగా

వుండాలన్న ధ్యేయంతో రంజకంగా రాజ్యాన్ని పాలించేవాడు. ప్రజలకు కూడా నందుడంటే ఎక్కడలేని భక్తి. రాజుకోసం ప్రాణాలైనా ఇచ్చేంత అభిమానం.

ఆ నందమహారాజుకు కొంతకాలానికి ధర్మగుప్తుడు అనే పుత్రుడు కలిగాడు. వృద్ధుడైన నందుడు తన కొడుకు ధర్మగుప్తునికి రాజ్యపాలనను అప్పగించి తపస్సుకు వెళ్లిపోయాడు.

ధర్మగుప్తుడు కూడ పేరుకు తగ్గట్లుగా నందమహారాజుకంటే, ఉన్నతంగా రాజ్యాన్ని పాలించాడు. ధర్మమైన అతని పరిపాలనలో ప్రజలందరూ నందమహారాజును పూర్తిగా మరచిపోయారు. ధర్మగుప్తుని పాలనలో ధర్మం నాలుగుపాదాలా నడుస్తున్నదన్న కీర్తి, దేశం నలుమూలలా వ్యాపించింది.

ఇలాంటి తరుణంలో, ధర్మగుప్తుడు వేటకు వెళ్లా లనుకొన్నాడు. అనుకొన్నదే తడవు మందీ మార్బలం, కత్తులూ, కటారులూ, విల్లంబులు చేత బూని వేటకు వెళ్లాడు. వేట తమకంలో రాజు కీకారణ్యంలోనికి వెళ్లాడు. దారి తప్పాడు. అయినా ఇవేవీ గమనించని ధర్మగుప్తుడు జంతువుల్ని వేటాడుతూ దూరంగా పోయాడు. తన సైనికులనుండి, వేరయ్యాడు. తప్పిపోయాడు. చిక్కులో పడ్డాడు.

ఇంతలో చీకట్లు కూడా ఆవరించాయి. ఏమీ దిక్కుతోచలా. ఆ చీకట్లో తన వారికోసం గట్టిగా అరుస్తూ, తిరిగాడు.

వేటకూడ సప్తవ్యసనాల్లో ఒకటని చెప్తారు. దేన్ని అయినా అతిగా వ్యామోహపడితే ప్రమాదం తప్పదు, అని ఊరికే అంటారా పెద్దలు!

వేట మీది పిచ్చి వ్యామోహంలో పడి తన వారిని పరిసరాలను మరచిపోయి, చీకట్లో తిరుగుతున్న ధర్మగుప్తుణ్ణి క్రూర మృగాల గర్జనలు మరింత ఆందోళనకు గురి చేశాయి. ఆ గాఢాంధకారంలో తారాడుతున్న ధర్మగుప్తునికి అతి దగ్గర్లో సింహగర్జన వినపడింది. ప్రాణభీతితో పక్కనే

వున్న మరిచెట్టును గబగబా ఎక్కాడు. అమ్మయ్యా! గండం కొంచంలో తప్పింది అనుకొంటూ గట్టిగా ఊపిరి పీల్చాడు.

పాపం అతని కర్మ ఏమని చెప్పేది? అంతకు ముందే ఆ వటవృక్షంపైన ఒక ఎలుగొడ్డు వుండింది.

ధర్మగుప్తుడు చెట్టెక్కిన అలికిడికి ఆ ఎలుగుబంటి గుర్రు గుర్రు అంటు గాండ్రించింది. దాని అరుపునకు బిక్కచచ్చి పోయిన రాజుకు “ముందు నుయ్యి వెనుక గొయ్యి” అన్నట్లయింది. విధి వక్రించినప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్లినా అన్నీ అడ్డంకులే అన్న చందాన ఏది ఏమైనా సరే అనుకొంటూ నడుముకు వున్న పిడి బాకును పైకి తీసాడు.

ఇంతలో విచిత్రంగా “రాజా! భయపడకు” అంటూ మానవభాష వినపడింది. ప్రాణం లేచివచ్చిన ధర్మగుప్తుడు కన్నులు మిటకరించి చూస్తూ, చెవులు రిక్కించి విన్నాడు.

ధర్మగుప్తమహారాజా! నేను ఒక భల్లూకాన్ని. అయినా నాకు మానవ భాష మాట్లాడటం వచ్చు. ఈ చెట్టుపైన ఈ రాత్రికి ఇద్దరం విశ్రాంతి తీసుకుందాం. నా వల్ల నీకు ఎలాంటి హాని జరగదు. నీవు నిశ్చింతగా నిద్రపో. అదిగో! చెట్టు క్రిందవున్న సింహం ఆవురావురుమంటూ నన్ను నిన్ను తిందామని చూస్తుంది. దానివల్ల నీకు ఎలాంటి అపాయం రాకుండా కంటికి రెప్పకన్న జాగ్రత్తగా నేను కాపాడతాను. నీవు నిద్రనుండి లేచిన తర్వాత మళ్లీ నేను విశ్రాంతి తీసుకుంటాను. అప్పుడు నీవు నన్ను రక్షించు చాలు. తెల్లవారిన తర్వాత సింహం వెళ్లి పోతుంది. మనం కూడా ఎవరి దారిన వారు వెళ్లిపోదాం. సరేనా. ఏ మాత్రం సంశయం లేకుండా పడుకో! అంటూ భల్లూకం పలికింది.

వేట తమకంలో, భయంతో బాగా అలసిపోయివున్న ధర్మగుప్త మహారాజు గుర్రుపెట్టి నిద్రపోయాడు.

ఆ చెట్టుక్రిందే ఆకలితో అలమటిస్తూ, అదనుకోసం కాచుకొనివున్న మృగరాజు వీరి ఒడంబడిక సంభాషణ అంతా విన్నది. అయినా కుటిలంతో ప్రయత్నించి చూద్దాం, అనుకొన్న సింహం ఇలా పలికింది.

“ఓ భల్లూకరాజా! ఈ మానవుడు నాకు ఆహారం! క్రిందికి త్రోసివేయి. నేను వాణ్ణి భక్షించి నా దారిన నేను పోతాను. నీ కేమీ అపాయం నా వల్ల వుండదు. పైగా ఈ మానవులు కృతఘ్నులు. చేసిన మేలు మరచిపోతారు. అంతటితో ఆగరు. చేసిన మేలుకు బదులుగా కీడు చేసే పాపాత్ములు వీళ్లు. బాగా ఆలోచించు. నాకు బాగా ఆకలిగా వుంది. నా ఆహారాన్ని తీసివేసి పాపం మూట కట్టుకోవద్దు. వెంటనే వాణ్ణి చెట్టుమీదినుంచి కింద పడవేయి.”

“మృగరాజా! నీ మాటలు వినడానికి బాగున్నాయి. స్వార్థంతో కూడి వున్నాయి. ఇతను ఎలాంటి వాడైనా సరే. నేను ఇతనికి అభయ మిచ్చాను. నన్ను పూర్తిగా నమ్మాడు. ఇలాంటి వాణ్ణి, నీకు అప్పచెప్పడం మహా నమ్మకద్రోహం అవుతుంది. దీనికి ఫలితం ఏమిటో తెలుసా రౌరవాది నరకాలే ప్రాప్తి. అందువల్ల నీవు ఎలాంటి ఆశలు పెట్టుకోకుండా తిరిగి వెళ్లిపో. వేరే చోట ఆహారం సంపాదించుకో. కాలం వృధా చెయ్యకు, అంటూ హితవు ఎలుగు పలికింది.

అయినా సింహం అక్కడి నుంచి కదల్లా. గుడ్లు మిటకరించి, చూస్తూ. వీరిద్దరిలో ఎవరో ఒకరు ఎరగా దొరకక పోతారా! అని నాలుకను చప్పరిస్తూ ఆ చెట్టుకిందే కాపు వేసి వుండింది.

ఇంతలో రాజు నిద్రనుండి లేచాడు? అతనితో ఎలుగుబంటి ఇలా పలికింది. “రాజా! ఇక నేను నిద్రపోతాను. నీవు నన్ను జాగ్రత్తగా రక్షించు. ఏమాత్రం పొరపాటైనా ఇద్దరం ఆ సింహానికి బలి అవుతాం. అంటూ హెచ్చరిస్తూ నిద్రపోయింది.

సింహం తన కుటిలప్రయత్నాన్ని కొనసాగిస్తూ రాజుతో ఇలా పలికింది.

“మానవోత్తమా! నాకు చాల ఆకలిగా వుంది. ఆ ఎలుగును క్రిందికి త్రోసివేయి. దాన్ని తిని వెళ్లిపోతాను. నీవు ఆ పని చెయ్యలేదనుకో. నేను వెళ్లాక అయినా ఆ భల్లూకం నిన్ను ఆరగిస్తుంది. బాగా ఆలోచించుకో. నీకు చావు తప్పదు. బాగా ఆలోచించి దాన్ని చెట్టుమీది నుంచి క్రింద పడవేయి”

పాపం రాజు సింహం మాటల్ని నమ్మాడు. నిజమే నేమో అని తలుస్తూ కృతఘ్నుడయ్యాడు. చేసిన మేలు మరచిపోవడమే గాక ఆ ఎలుగుకు హాని తలపెట్టాడు. ముందు వెనుకలు ఆలోచించకుండా బాగా నిద్రలోవున్న భల్లూకాన్ని క్రిందికి గభాలున పడత్రోశాడు.

ఇంతలోనే మేల్కొన్న ఎలుగుబంటి చెట్టపైనుంచి క్రింద పడిపోతూ దైవ వశాత్తు ఒక కొమ్మను పట్టుకుని మళ్లీ చెట్టుపైకి ఎక్కి తనను తాను సంబాళించు కొంది.

“మానవాధమా! నిన్ను రక్షించిన నన్నే చంప జూచావు. మానవజాతికే మాయని మచ్చ తెచ్చిన కృతఘ్నుడవు. నమ్మినవారిని నట్టేట ముంచి, చేసిన మేలు మరచిపోయి కీడు చేసిన నీవంటి మహాపాపికి నిష్కృతి లేనే లేదు. ఇక మీదట నీవు పిచ్చివాడవై వదరుతూ తిరుగుదువు గాక! ఇదే నీకు తగిన శాస్తి! అంటూ భల్లూకం శాపనార్థం పెట్టింది.

ఇంతలో భళ్లున తెల్లవారింది. కాగా, ఆ మృగాలు రెండూ వాటి దారిన అవి వెళ్లిపోయాయి.

ఆ ఎలుగు శాపాన్ని పొందిన ధర్మగుప్తుడు తన స్థితిని మరచిపోయాడు. పిచ్చిచూపులు చూస్తూ, అరుపులు, కేకలు పెడుతూ ఎగిరేవాడు. పరిగెత్తేవాడు. పిచ్చివాడని చూచినవాళ్లు దగ్గరికి రాకుండా రాళ్లతో కొట్టేవారు. ఉన్మాదంతో ఎదేదో వదురుతూ గెంతులేస్తూ తిరుగుతున్న ఆ పిచ్చి రాజును, రాజభటులు

చూశారు. అరే! ఇతను మన మహారాజే! ఇలా అయ్యాడేమిటి? అనుకొంటూ అతణ్ణి బంధించి పట్టుకొన్నారు.

అతని మంత్రి, సేనానులు అందరూ అరణ్యంలో రేవానదీ (నర్మద) తీరంలో వానప్రస్థాశ్రమంలో వున్న నందరాజు దగ్గరికి ధర్మగుప్తుణ్ణి తీసుకెళ్లారు. నందరాజు తన పుత్రుని ఉన్మాదస్థితికి చాల బాధపడుతూ ఇలా ఎందుకు అయ్యిందా అని పరిపరివిధాలుగా చింతిస్తుండీనాడు.

సంస్కారహీనుడై ఉన్మాదస్థితిలో అరుస్తూ దిగంబరుడై, పిచ్చి పిచ్చి చూపులతో వెర్రిగా వున్న కొడుకును తీసుకొని నందుడు, జైమినీమహర్షి దగ్గరికి వెళ్లాడు. ఇతని ఇప్పటి హీనస్థితికి కారణాలు ఏమిటో ఏమాత్రం తెలియవనీ, ఎలాగైనా దయవుంచి ఇతని చిత్తభ్రమను తొలిగింపచేసి ఆశీర్వాదించుమని పరిపరివిధాల ప్రార్థయపడినాడు.

జైమినీమహాముని, ధర్మగుప్తమహారాజు పూర్వాపరాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాడు. దివ్యదృష్టితో తెలుసుకొని నందుడు, మున్నగువారితో ఇలా అన్నాడు.

“కొంచెంకూడ ఇంగిత జ్ఞానం లేకుండా చేసిన మేలును కృతఘ్నుడై మరచినాడు. అంతటితో ఆగకుండా మేలు చేసినవారికే, కీడు చేసిన ఫలితంగా “ధ్యానకాష్మడు” అనే ఎలుగుచేత శాపగ్రస్థుడై ఉన్మాదంతో, చిత్తభ్రమతో తిరుగుతున్నాడు.

ఏమీ తెలియని పామరుడు ఇదే పాపాన్ని చేసినట్లయితే దాని ఫలితం ఇంత తీవ్రంగా వుండేది కాదు. మరి ఇతను మహారాజు! అన్ని ధర్మాలూ తెలిసిన చక్రవర్తి. కృతఘ్నుతా ఘోరపాపం చేసినందువల్ల నిష్ఠుతిలేని శాపోపహతుడై దీనుడై తిరుగుతున్నాడు.

ఏది ఏమైనా, ప్రారబ్ధకర్మ బలీయం! అన్నారు కదా!

నందమహారాజా! మీ ప్రార్థన మేరకు, దేశక్షేమం కోసం, ప్రజల కోసం, ధర్మగుప్తునికి మేలుజరిగే ఒకే ఒక పరిష్కార మార్గం చెబుతాను. దాన్ని

అత్యంత భక్తి ప్రపత్తులతో ఆచరించండి. ఇతను బాగు పడ్డానికి ఆ మార్గం తప్ప, మరోమార్గం లేదు. లేనే లేదు. కన్నట్టదు. జాగ్రత్తగా వినండి మరి.

శ్లో॥ “సువర్ణముఖరీ తీరే వేంకటో నామపర్వతే
సర్వపాపహరే పుణ్యే నానాధాతు వినిర్మితే
స్వామిపుష్కరిణీ చేతి తీర్థ మస్తి మహత్తరమ్
పవిత్రాణాం పవిత్రం హి మంగళానాం చ మంగళమ్
శ్రుతి సిద్ధం మహాపుణ్యం బ్రహ్మహత్యాది శోధకమ్
నీత్వా తత్ర సుతం తేఽద్య స్నాపయస్వ మహామతే
ఉన్మాద స్తత్క్షణా దేవ తస్య నశ్యే న్నసంశయః”

ఇదిగో నందరాజా! అద్భుతమహిమలను కలిగివున్న సువర్ణముఖరీనది దక్షిణ దిక్కులో ఉంది. దాని తీరాన “వేంకటః” అనే పేరుతో విరాజిల్లుతూన్న మహిమాన్వితమైన పర్వతం వుంది. అది సర్వపాపాలను హరిస్తుంది. అక్కడ ఆ శిఖరంపైన “స్వామిపుష్కరిణీ” అని పిలువబడే మహత్తరమైన పుణ్యతీర్థం ఉంది. ఆ పుణ్యసరస్సు పవిత్రమైన వాటిల్లో అత్యంత పవిత్రమైంది. మంగళప్రదమైన వాటిల్లో అత్యంత మంగళ ప్రదమైంది. మహాపుణ్యప్రదమైన ఆ దివ్య సరోవరం “స్వామిపుష్కరిణీ”, బ్రహ్మహత్యాది మహాపాపాలను శోధింప చేస్తుందన్నమాట వేద ప్రసిద్ధం. వెంటనే నీవు నీ పుత్రుణ్ణి అక్కడికి తీసుకెళ్లు. అక్కడ ఆ ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ దివ్యతీర్థంలో స్నానం చేయించు. తత్క్షణమే నీ పుత్రుని ఉన్మాదం పోతుంది. ఇందులో సంశయింపవలసిన పని లేనే లేదు. మళ్లీ నీ పుత్రుడు మామూలు మనిషి అవుతాడు. యథాపూర్వం రాజ్యాన్ని పాలిస్తాడు. అంటూ జైమినీ మహర్షి వారికి ఉపదేశించాడు.

ఆ మహర్షివరేణ్యుల ఆదేశం మేరకు, నందమహారాజు తన కొడుకు ధర్మగుప్తునితో కూడ వేంకటాచలయాత్రకు వెళ్లి అక్కడ “స్వామిపుష్కరిణీ”లోని పావనమైన నిర్మలోదకాల్లో స్నానం చేయించినాడు. తత్క్షణమే ధర్మగుప్తుని కృతఘ్నుతాపాపం, ఉన్మాదం తొలగిపోయింది. శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ గొప్ప

దనానికి ఆశ్చర్యపడుతూ, భక్తి ప్రపత్తులతో నిత్యకల్యాణ పరంధాముడైన శ్రీనివాస భగవానుని దర్శించి, మనోరథసిద్ధుడై తిరిగి తమరాజ్యం చేరుకొని ఎన్నో అన్నదాన, గోదాన, భూదాన మహాకార్యక్రమాలు నిర్వహించారు.

పైన వివరించుకొన్న ధర్మగుప్తుని కథను వింటే చాలట! బ్రహ్మహత్యా పాతకాలు నశిస్తాయని వేంకటాచలమాహాత్మ్య గ్రంథం స్పష్టం చేస్తోంది.

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

* * * * *

సర్వతీర్థాల ఫలం సిద్ధిస్తుంది

మార్కండేయమహర్షి పేరు అందరూ వినే వుంటారు కదా! ఈయన తండ్రి మృకండుడు. మార్కండేయ మహాముని చిరంజీవి. ఆయన వయస్సు ఎప్పుడూ పదహారు సంవత్సరాలే!

చిరంజీవి అయిన మార్కండేయమహర్షి ఇంతవరకు ఎన్ని కల్పాలు చూశాడో! ఎన్నెన్ని యుగాలు చూశాడో! ఎంత మంది బ్రహ్మలను, విష్ణువులను చూశాడో! ఆయనకు మాత్రమే తెలియాలి.

అఖండ కాలప్రవాహంలో ఎన్నెన్ని జలప్రళయాల్ని చూశాడో! అలాంటి జలప్రళయకాలాల్లో, ఎన్నెన్ని మార్లు వటపత్రశాయి అయిన శ్రీమహావిష్ణువును చిన్ని శిశువుగా దర్శించాడో ఆ మహర్షికి ఎరుక!

ఇలా ఎన్నెన్నో యుగాలుగానో వుంటూ, శ్రీమన్నారాయణుని ఎన్నెన్నో అవతారాల్ని దర్శించిన మార్కండేయమహర్షికి ఒక విచిత్రమైన కోరిక కలిగింది. ఒక వింతయైన సంకల్పం కల్గింది. అదేమంటే!

ఈ బ్రహ్మాండ భాండాల్లోని పరమపవిత్రమైన పుణ్యతీర్థాలన్నింటిని సేవించాలనుకొన్నాడు. ఆ దివ్యతీర్థాల్లో స్నానాలు చెయ్యాలనుకొన్నాడు.

అనుకొన్నదే తడవుగా తీర్థయాత్రకు బయలుదేరాడు. కనపడిన తీర్థాల్లో మునిగాడు. వాళ్ళూ, వీళ్ళూ చెప్పిన తీర్థాలకూ వెళ్లి సేవించుకొన్నాడు. ఇలా అనేక తీర్థాలు దర్శించాడు. సేవించాడు. కాని విశ్రాంతి లేకుండా, తిరుగుతున్నందువల్ల, స్నానాదులు చేసినందువల్ల బాగా అలసిపోయాడు. అలసి పోవడమే గాదు. బాగా నీరసించిపోయాడు. అయ్యో! నా తీర్థయాత్ర సంకల్పం తీరదేమో! దివ్యతీర్థాల సందర్శనం జరగదేమో అని పరిపరి విధాలుగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయం తీసుకొన్నాడు.

వెంటనే ఆ నిర్ణయం మేరకు ప్రజాపిత అయిన బ్రహ్మదేవుణ్ణి గూర్చి తపస్సును ప్రారంభించాడు. సాక్షాత్తు పరమేశ్వరునివల్ల చిరంజీవత్వాన్ని వరంగా పొందిన మార్కండేయుడు ఇంత తీవ్రంగా తపస్సుచేయడం, అందులోను తనను గురించి తపస్సు చేయడం బ్రహ్మదేవుడికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఆనందం కలిగింది. వెంటనే ప్రత్యక్షమయ్యాడు. బ్రహ్మ ఇలా అన్నాడు.

మునీంద్రా! మార్కండేయా! నీ సాధనకు సంతృప్తి కలిగింది. నీ తపస్సునకు కారణమేమిటి? ఏం కావాలో వరం కోరుకో! తప్పక ఇస్తాను.

మార్కండేయమహర్షి ఇలా అన్నాడు.

బ్రహ్మదేవా! చాలసంతోషం. నాకు ఒకే ఒక కోరిక వుంది. అదేమంటే బ్రహ్మాండంలోని సమస్త తీర్థాల్లో స్నానం చెయ్యాలని, వాటిని సేవించాలని చాల ఇష్టంగా వుంది. ఇప్పటికి తెలిసిన తీర్థాలను, విన్న తీర్థాలను కొన్ని దర్శించాను. ఈ కొద్ది తీర్థాల సందర్శనం తోనే నా శరీరం శుష్కించి పోయింది. బాగా నీరసించి శక్తిహీనుడ నయ్యాను. అందువల్ల ఈ బ్రహ్మాండాల్లోని తీర్థాలన్నింటిని సేవించడానికి, వాటిల్లో స్నానాది తీర్థవిధుల్ని నిర్వర్తించడానికి నాకు శక్తిని ప్రసాదించండి. ఆ శక్తి ఏమాత్రం తరగకుండా వుండేట్లుగా అనుగ్రహించండి! ఓ బ్రహ్మదేవా! అఖిలసృష్టికర్తా! ఇదే మీరు నాకు ఇవ్వవలసిన వరం. నిండు దయతో నా కోరికను నెరవేర్చండి.

చిన్మయహాసంతో బ్రహ్మదేవుడు ఇలా అన్నాడు.

మహర్షి! మార్కండేయా! నీవు చిరంజీవివి కదా! అయినా నీ కోరిక అసాధ్యం. అనంతమైన ఆ తీర్థాలసేవనం ఎన్ని వేల ఏండ్లకైనా నీకు తీరదుగాక తీరదు! నీకే కాదు. నాకూ, పరమేశ్వరునికి సైతం సాధ్యం కానే కాదు. అందువల్ల నీకు ఆ వరం ఇవ్వడంలో ఏమాత్రం ప్రయోజనం లేదు. అర్థం అంతకన్నా లేదు. దానికి నీవు ఎంతమాత్రం చింతించవద్దు. అయితే అఖిల తీర్థాల సేవనం చేసినంత ఫలితాన్ని, పొందే ఉపాయాన్ని మాత్రమే చెప్పగలను. జాగ్రత్తగా విని దాన్ని ఆచరించు.

“అస్తి శ్రీవేంకటో నామ ప్రథితః పర్వతోత్తమః
ద్రవిడేషు మహాపుణ్యః సేవిత స్త్రిదశై ర్గిరిః
తస్య శృంగే సుమహతీ పుణ్యా పాపవినాశినీ
స్వామిపుష్కరిణీ నామ సరసీ సర్వకామదా”

ఇక్కడికి దక్షిణంగా ‘శ్రీవేంకటం’ అనే పేరుతో ప్రఖ్యాతమైన ఒక పర్వతం ఉంది. ఉత్తమోత్తమమైన ఆ శిఖరాన్ని మహాపుణ్యులైన దేవతలు సేవిస్తుంటారు. ఆ పర్వతశిఖరంపైన “స్వామిపుష్కరిణీ” అనే పేరుగల దివ్యసరోవరం ఉంది. అత్యంత పుణ్యప్రదమైన ఆ కోనేరు సర్వపాపాలను పోగొడుతుంది. పుణ్యాలను కలిగిస్తుంది. సకల కోరికలను నెరవేరుస్తుంది. మరి ఆ తీర్థరాజంలో స్నానం చేస్తే చాలు. నీకు ఏలాంటి శ్రమలేకుండా, సమస్త తీర్థాలను సేవించినంత ఫలితం కలుగుతుంది.

అంతమాత్రమే గాక ఆ స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థాన్ని గూర్చి ఇంకొక విశేషం చెప్తాను విను.

“ధనుర్మాసే సితే పక్షే ద్వాదశ్యామరుణోదయే
అయాంతి సర్వతీర్థాని స్వామిపుష్కరిణీ జలే”

ప్రతి ఏటా ధనుర్మాసంలో అనగా మార్గశిరమాసంలో శుద్ధద్వాదశినాటి అరుణోదయ వేళలో, బ్రహ్మాండంలోని సకల తీర్థాలన్నీ ఈ వేంకటాచల క్షేత్రంలోని “స్వామిపుష్కరిణీ”లో మునుగుతాయి! ఎందుకంటే, ఎందరో మానవులు తమలో స్నానం చేసి విడిచిపెట్టిన సకల విధాలైన పాతాకాలన్నింటి వల్ల కలుషితములై, అపవిత్రాలయిన ఆ యా తీర్థాలన్నీ స్వామిపుష్కరిణీలో మునకల విడిచే చాలు. ఆ పాపాలన్నీ పోతాయని వాటికి విష్ణుదేవుని వరం ఉంది.

అందువల్ల ఆ సందర్భంలోనే బ్రహ్మాండంలోని సకల తీర్థాలసాయుజ్యం వున్న తిరుమలమీది “స్వామిపుష్కరిణీ” తీర్థంలో స్నానాదికాలు నిర్వహించడం అత్యుత్తమం. అన్ని తీర్థాల్లో స్నానం చేసిన ఫలితంకూడా సిద్ధిస్తుంది.

తత్ర స్నానం ప్రకుర్వంతి యే నరాః ప్రీత మానసాః
తే సర్వే పాపై ర్ముచ్యంతే సగోత్రజ్ఞాతి బాంధవాః

ఏ మానవులైతే ప్రీతితోకూడిన మనస్సుతో స్వామిపుష్కరిణీలో ఆ రోజున స్నానం చేస్తారో వారి పాపాలతోపాటు సగోత్రీకులైన దాయాదులందరి, బంధువులందరి పాపాలు పోతాయి!

కనుక ఓ మార్కండేయమహర్షి! నీవు అత్యంత శుభవేళ అయిన ధనుర్మాసంలో శుద్ధద్వాదశి అరుణోదయవేళలో అచ్చటి ‘స్వామిపుష్కరిణీ’ తీర్థాన్ని దర్శించి, సేవించి, తరించు. సమస్త తీర్థయాత్ర చెయ్యాలన్న నీ సంకల్పం నెరవేరుతుంది. శుభమస్తు. వెళ్లి రా! అంటూ బ్రహ్మదేవుడు అదృశ్యమయ్యాడు.

సృష్టికర్త ఆనతిచ్చినట్లు చిరంజీవి అయిన మార్కండేయమహర్షి తిరుమలక్షేత్రానికి వెళ్లి “స్వామిపుష్కరిణీ”ని సేవించి కృతార్థుడయి వెళ్లాడు.

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

* * * * *

సరస్వతీ నదే శ్రీస్వామిపుష్కరిణి

ప్రస్తుతం హిమాలయాల్లో “సరస్వతీకుండం”గా ప్రత్యక్షంగా, దర్శనమిస్తూ, గంగా యమునా సరస్వతీనదుల త్రివేణీ సంగమంలో అంతర్వాహినిగా అదృశ్యంగా ప్రవహిస్తున్న నది ‘సరస్వతీనది’.

శ్రీవేంకటాచలపుణ్యక్షేత్రంలో పరమపావనమైన ఆ సరస్వతీనదే “స్వామి పుష్కరిణి”గా ఏర్పడిందన్నది పురాణంలో తెల్పబడిన మరో అద్భుత కథనం!

ఆ కథనాన్ని కొంచెం వివరంగా చెప్పుకుందాం!

ఒకప్పుడు గంగానది, యమునానది మున్నగు నదులతో సరస్వతీదేవి పోటీ పడ్డది. మనస్పర్థలు ఏర్పడ్డాయి. ఏదేదో మాట్లాడుకున్నారు. గొడవ పడ్డారు. అంతే గంగానది మాదిరిగా తానూ పవిత్ర తీర్థంగాను, పరమపావనమైన నదిగాను జగత్ప్రసిద్ధినీ, గౌరవాన్నీ పొందాలని సరస్వతీదేవి “సరస్వతీనది”గా రూపొంది ప్రవహించింది.

అదే సమయంలో సరస్వతీనది వద్దకు పులస్త్యమహర్షి అనుష్ఠానం ఆచరించి తపస్సు చేసుకొనడానికి వచ్చి ఆ నదీ దేవతకు నమస్కరించాడు.

అయినా సరస్వతీదేవి ఏ ధ్యాసంలో వుందో, పులస్త్యుడు చిన్నవాడే అన్న పుత్రభావంతోనో లేదా గంగానదితో దీటుగా ఎలా పేరును పొందాలో ఆలోచిస్తూ, ఆ పులస్త్యుని రాకను గమనించనే లేదు. పరధ్యానంలోవున్న సరస్వతీనది, తీరును ప్రవర్తనను గమనించి చూశాడు పులస్త్యుడు.

మనస్సులో నొచ్చుకొన్నాడు. గౌరవప్రదంగా అభివాదించేసినా ఇంత నిర్లక్ష్యమా! ఓహో విష్ణుపాదోద్భవి అయిన గంగతో పోటీపడడానికి ఆలోచిస్తూ, నన్ను నిర్లక్ష్యం చెయ్యడం ఎంతవరకు సబబు! అని తలుస్తూ ఇలా గట్టిగానే నిరసించాడు పులస్త్య బ్రహ్మ!

శ్లో॥ తతస్తాం కుపితః ప్రాహ యాతే కాంక్షా సరస్వతి
తవ సా విఫలా భూయాత్ నదీ రూపేణ సర్వదా
గుణ సామాన్య భావేఽపి విష్ణుపాద ప్రభావతః
తవాధికేన యశసా భవిష్యతి సరిద్వరా

తీర్థోత్సవాః సైవ భూయాత్ భువి గంగాఖ్యయా శుభా

ఓ సరస్వతీ! నీవు గంగాది మహానదులకంటే ప్రసిద్ధురాలిగా కీర్తి పొందాలన్న నీ కోరిక ఫలించనే ఫలించదు. ఇతర నదులవలె అన్ని ధర్మాలు నీ యందు వున్నా, శ్రీమహావిష్ణు పాదాలనుండి ఉద్భవించిన పరమపావని గంగానది మాత్రమే సమస్త నదులకంటే గొప్పదిగా పేరు పొందుతుంది. నీవు మాత్రం కాదు.

అంటూ పులస్త్యుడు పలికిన శాపనార్థాలకు సరస్వతికూడా కోపించి ఇలా పలికింది.

ఓ పులస్త్యమునీ! ముక్కు మూసుకొని తపస్సును చేసుకొంటూ పరమశాంతంగా వుండవలసిన నీకు ఇంత తామసమా! నీకు, ఏమి అపకారం చేశాను? నిన్ను ఒక్క మాటైనా అన్నానా! లేదే. నిష్కారణంగా నన్ను శపించినందులకు నీవూ అనుభవించు.

“రాక్షస స్తే భవే ద్వంశో
విష్ణో రప్రియ కారకః”

శ్రీమహావిష్ణు భగవానునికి అప్రియులైన వారితో నీ వంశం వర్ధిల్లు గాక! అంటే నీ వంశంలో రాక్షసులు పుడుదురు గాక- అంటూ ప్రతి శాపమిచ్చింది.

పులస్త్యుడు తన తొందరపాటుకు చింతిస్తూ! “అమ్మా సరస్వతీ! నన్ను నిండు దయతో క్షమించు. నీవు ఇచ్చిన శాపాన్ని మరల్చు. అంటూ వేడుకున్నాడు.

చేసిన తప్పును తెలుసుకొని ప్రాధేయపడుతున్న పులస్త్యుణ్ణి కరుణతో చూస్తూ, సరస్వతి నీ వంశంలో అందరూ కాకపోయినా చివరివాడు మాత్రం శ్రీమహావిష్ణువునకు అత్యంత ప్రీతికారకుడై “విభీషణుడు” అనే పేరుతో చిరంజీవిగా వర్ధిల్లుతాడని వరమిచ్చింది.

పిదప సరస్వతీనది శ్రీహరిని గూర్చి తీవ్రంగా తపస్సు చేసింది. నదులన్నింటిలో శ్రేష్ఠురాలిగా వుండాలనీ, ఉన్నతమైన స్థానాన్ని పొందాలన్న కోరికతో విష్ణువును గూర్చి సాధన చేసింది సరస్వతీనది.

ఆమె భక్తికీ, పట్టుదలకూ మెచ్చిన శ్రీమన్నారాయణుడు ప్రత్యక్షమై వరం కోరుకోమన్నాడు.

తనకు పులస్త్యుడు నిష్కారణంగా ఇచ్చిన శాపాన్ని తొలగించి, నదుల్లో ప్రాధాన్యంగల నదిగా ప్రసాదించుమని కోరింది.

అందుకు విష్ణుభగవానుడు “పులస్త్యబ్రహ్మ ఇచ్చిన శాపంవల్ల నదీ రూపంలో ప్రాధాన్యం పొందలేక పోయినా, పుష్కరిణీ రూపంలో పరమోన్నతమైన స్థానాన్నీ, మహిమాన్వితమైన పవిత్రమైన తీర్థంగా వుండేట్లుగా వరమిస్తున్నాను.

శ్లో॥ అతః శేషగిరిం గచ్ఛ వాసార్థం యామి తం గిరిమ్

గిరే రక్షణిభాగే తు మూర్ధ దేశే సుఖం వస
స్వామిపుష్కరిణీ నామ్నా వసేయం తవ దక్షిణే.

తిస్రః కోట్యర్థ కోటీ చ తీర్థాని భవనత్రయే
స్వస్వ పాపవిమోక్షార్థం యాచయిష్యంతి మాం శుభే.

తేషాం పాప విమోక్షార్థం త్వయి స్నానం దదామ్యహమ్
ధనుర్మాసే సితే పక్షే ద్వాదశ్యా మరుణోదయే

స్నానార్థ మాగతం తీర్థ జాలం ప్రేష్యత్వ మాప్పుయాత్
తీర్థాధిరాజ్యే తత్తీర్థ జాలం త్వా మభిషేకతి.

ఓ సరస్వతీ! నీవు వెంటనే శేషాచలం అనే దివ్యక్షేత్రానికి వెళ్లు. ఆ పుణ్యస్థలంలో “స్వామిపుష్కరిణీ” అనే పేరుతో ఒక సరస్సుగా వెలసివుండు. నేనూ తొందరలో నీకు దక్షిణతీరంలో వెలుస్తాను. అప్పట్లో ముల్లోకాల్లోవున్న మూడున్నరకోట్ల తీర్థాలన్నీ నా దగ్గరికి వచ్చి నన్ను వేడుకొంటాయి.

ఆ యా భక్తులు, తమలో స్నానం చేసినందువల్ల తమకు సంక్రమించిన పాతకాలను పోగొట్టవలసిందని ప్రార్థిస్తాయి. అప్పుడు నేను వాటి పాపవిముక్తికై ప్రతి సంవత్సరం మార్గశిరమాసంలో శుక్ల ద్వాదశినాటి అరుణోదయ వేళలో “స్వామిపుష్కరిణీ” అని పిలువబడే నీలో స్నానం చేయవలసిందని ఆ తీర్థాలన్నింటిని ఆదేశిస్తాను. ఆ తీర్థాలన్నీ ఆ రోజున నిన్ను చేరి శరణు వేడుతూ, కీర్తిస్తూ. నిన్ను అభిషేకిస్తూ నీలో మునకలిడి స్నానం చేస్తాయి. అలా అవి చేసినందువల్ల తమ పాపాలనుండి విముక్తిని పొందుతాయి. అప్పుడు “స్వామిపుష్కరిణీ”గా వెలసివున్న నీకు శ్రేష్ఠత్వం సిద్ధిస్తుందని వరమిచ్చాడు విష్ణుభగవానుడు.

ఇదిగో ఆనాడు విష్ణుదేవుని ఆదేశంపై వెంటనే సరస్వతీనది, వేంకటాచలక్షేత్రానికి చేరి, “స్వామిపుష్కరిణీ” పేరుతో అద్భుతమహిమలతో కూడిన పుష్కరిణిగా పూజలందూకొంటూ ఉంది.

స్వామిపుష్కరిణీ - తామ్మిలి తీర్థాలు

ఎప్పుడో ఏనాడో శ్రీవైకుంఠంనుండి గరుత్మంతుడు తీసుకొని వచ్చి ఇక్కడ భూలోక వైకుంఠంలో ప్రతిష్ఠించిన “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” మహిమలు ఎన్నో! ఎన్నెన్నో!! అలాంటి మహిమాన్వితమైన ఈ పుష్కరిణికి పశ్చిమ తీరంలో శ్రీభూవరాహస్వామి వెలసివుండగా, దక్షిణ తీరంలో ఆనందనిలయం అనే బంగారు విమాన అంతర్భాగంలో వక్షస్థల శ్రీ వ్యూహలక్ష్మితో కూడివున్న శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కొలువై వున్నాడు.

అద్భుతమైన అనంతమైన మహిమలు గల స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థాన్ని దాని పక్కనే దివ్యదర్శన మిస్తున్న శ్రీ ఆదివరాహస్వామివారిని, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారిని దర్శించడానికి అనాదిగా ఎందరో మహనీయులు తిరుమలయాత్ర చేశారు. మరెందరో దేవతలు, ఋషులు ఆ క్షేత్రాన్ని సందర్శించారు.

ఇలా తిరుమల యాత్రలో వారు స్నానం చేసిన స్థలాలు, వారి వారి పేర్లతోనే తీర్థాలుగా పేరు పొందడమే గాక, అవి “స్వామిపుష్కరిణి”లో అంతర్భాగములై వెలిశాయి. ఆ యా తీర్థాలన్నీ ఆ మహాత్ముల సందర్శనకు గుర్తుగా నిలిచివుండడమే గాక అసాధ్యమైన అనేక కోరికలను తీరుస్తూ “స్వామిపుష్కరిణి” తీర్థ ఔన్నత్యానికి దోహదం చేస్తున్నాయి.

అలాగ దేవతలు, దిక్పాలురు, మహర్షులు పేర్లతో శ్రీస్వామిపుష్కరిణి మధ్యభాగంలో ఏర్పడిన తీర్థాలే తొమ్మిది తీర్థాలు. వాటిని వరుసగా తెలుసుకుందాం.

కుబేర తీర్థం :

దీర్ఘచతురస్రాకారంలో వున్న “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”లో ఉత్తరంవారకు ‘ధనద తీర్థం’ పేరుతో నిక్షిప్తమై వుంది.

ఒకానొకప్పుడు ఉత్తరదిక్పాలకుడైన కుబేరుడు వేంకటాచలక్షేత్రాన్ని దర్శించిన సమయంలో స్వామిపుష్కరిణిని సేవించి ఈ ఉత్తర దిక్కులో స్నానాదు లాచరించాడు. తాను స్నానం చేసిన స్థలానికి ‘ధనద తీర్థం’ అనే పేరును పెట్టాడట.

ఉత్తరే ధనదం తీర్థం ధనదేన వినిర్మితమ్

యత్ర స్నాత్వా ఘ నిర్ముక్తో ధనసంపద మాప్నుయాత్

ఏ భక్తులైనా శ్రీస్వామిపుష్కరిణిలో ఉత్తరంవారకు వున్న ఈ ధనద తీర్థంలో స్నానం చేసినట్లైతే పాపాలు పోవడంతో పాటు అదనంగా ధనధాన్యాది

సంపదలు ప్రాప్తిస్తాయని వరమిచ్చాడు. ఆ ధనద తీర్థమే ‘కుబేరతీర్థం’ అని కూడ పిలువబడుతున్నది.

గాలవ తీర్థం :

ఒకప్పుడు గాలవుడనే మహర్షి వేంకటాచలయాత్రకు వచ్చిన సందర్భంలో “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి” మహత్వాన్ని విని మురిసిపోయాడు. ఆ స్వామితీర్థంలో ఈశాన్యమూలలో భక్తిప్రపత్తులతో స్నానాదులు ఆచరించి పరమ సంతృప్తిని పొందినాడు.

శ్లో॥ ఐశాన్యాం గాలవం తీర్థం

గాలవేన వినిర్మితమ్

తత్రస్నాత్వా చ పీత్వా చ

భుక్తిం ముక్తిం చ విందతి

చేతులెత్తి నమస్కరిస్తూ

అమ్మా! పరమపావనీ పుష్కరిణి మాతా! నేటి నుంచి నేను స్నాన మాచరించిన ఈశాన్యమూలలో నా పేరుతో “గాలవతీర్థం” అని ప్రసిద్ధిని పొందునట్లు అనుగ్రహించు. ఇక్కడ స్వామిపుష్కరిణిలోని ఈ గాలవతీర్థంలో స్నానం చేసినా, తీర్థాన్ని సేవించినా ఇహలోకంలో ఐశ్వర్యాలు సిద్ధిస్తాయి. ఆ తర్వాత వారికి పరలోకం కూడ కలుగుతుంది అనగా మోక్షం కలుగుతుందని తెలియజేసి, ఆ సరస్వీరంలో వెలసివున్న శ్రీ భూ సమేత ఆదివరాహస్వామివారిని, ఆనందనిలయ విమానాంతర్భాగంలో వెలసివున్న శ్రీనివాసభగవానుణ్ణి కన్నులారా దర్శించి, వెళ్ళినట్లుగా పురాణకథనం.

మార్కండేయ తీర్థం :

వేంకటాచలక్షేత్రంలోని ‘స్వామిపుష్కరిణి’ తీర్థంలో స్నానం చేస్తే చాలు. ముల్లోకాల్లోని తీర్థాల్లో అన్నింటిలో స్నానం చేసినట్లే అనీ, ఆ యా తీర్థాలు

ప్రసాదించే ఫలితాలను 'స్వామిపుష్కరిణీ' స్నానం ఒక్కటే సిద్ధింపజేస్తుందనీ, తిరుమలకోనేటి మహిమను లోకానికి చాటినవాడు మార్కండేయ మహర్షి.

అందులోను ధనుర్మాసంలో అనగా మార్గశిరమాసంలో వచ్చే శుక్ల ద్వాదశినాటి అరుణోదయ వేళలో, బ్రహ్మాండంలోని అన్ని తీర్థాలు, పుష్కరిణులు వచ్చి “స్వామిపుష్కరిణీ”లో స్నానం చేసి తమ తమ పాతకాలను పోగొట్టు కుంటాయని బ్రహ్మదేవునివల్ల తెలుసుకున్నాడు మార్కండేయుడు.

ఆ రోజున స్వామిపుష్కరిణిలో స్నానం చేస్తే చాలు. సమస్త తీర్థాల్లో స్నానం చేసినట్లే అని భావించిన చిరంజీవి అయిన మార్కండేయ మహర్షి తిరుమల యాత్రకు వచ్చినాడు. “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” దివ్యతీర్థంలోని తూర్పుభాగంలో ధనుర్మాసంలోని మార్గశిరమాసం శుక్ల ద్వాదశినాడు, సంకల్పపూర్వకంగా స్నానం చేశాడు.

**శ్లో॥ మార్కండేయం పూర్వభాగే
మార్కండేయ వినిర్మితమ్
తత్ర స్నాంతి నరా యేతు
తేషా మాయుః ప్రవర్ధతే**

“స్వామిపుష్కరిణీ” తూర్పుభాగంలో తాను స్నానం చేసిన ప్రాంతం “మార్కండేయ తీర్థం”గా పేరు పొందుతుందని నిర్ణయించాడు. అంతేగాదు. మార్కండేయ తీర్థభాగంలో స్నానం చేస్తే స్వామిపుష్కరిణీ దివ్యతీర్థం ప్రసాదించే సమస్త ఫలితాలతోపాటు, భక్తులకు దీర్ఘాయువు కలుగుతుందని వరమిచ్చాడు మార్కండేయుడు.

‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ’లో స్నాన విధులను ఆచరించిన తర్వాత మార్కండేయమహర్షి ‘స్వామిపుష్కరిణీ’కి పడమటి ఒడ్డున వున్న శ్రీ భూవరాహస్వామిని స్తుతించాడు.

**శ్లో॥ పోత్తిరూప! నమస్తుభ్యం పురుషోత్తమ! తే నమః
స్వామిపుష్కరిణీ తీరవాసినే వరదాచ్యుత!
శ్రీ వేంకట వరాహాయ విశ్వమంగళకారిణే
భక్తానాం రక్షిణే తుభ్యం భగవన్ సతతం నమః**

ఆది వరాహ (పోత్తి) రూపంలో విరాజిల్లుతూవున్న పురుషోత్తమా! నీకు నమస్కారం!

శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీతీరవాసినై కోరినవారికి వరాలను ప్రసాదిస్తూ విశ్వమంగళకారకుడవై, నిత్యం భక్తులను రక్షిస్తున్న శ్రీ వేంకటవరాహదేవా! నీకు నిరంతరం నమస్కారాలు!

పిదప మార్కండేయమహర్షి ఆనందనిలయుడైన శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శించి స్తుతించాడు.

**శ్లో॥ పాహి మాం వేంకటాధీశ!
ప్రణతార్తి ప్రభంజన!
ఆత్మబంధో! కృపాసింధో!
సతతం తే నమో నమః**

అంటూ స్తుతిస్తూ, ఇక మాటలు లేక, మాటలు రాక, తలవంచి నమస్కరించాడు. శ్రీనివాసభగవానుని దర్శనంతో సంతోషుడైన మార్కండేయ మహర్షి శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ మహత్వాన్ని, శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దయాళుత్వాన్ని స్మరిస్తూ తిరుగు ప్రయాణ మయ్యాడు.

అర్చితీర్థం - యమ తీర్థం :

**శ్లో॥ అగ్నినా నిర్మితం తీర్థ
మాగ్నేయ్యాం పాప మోచనమ్
దక్షిణే యమ తీర్థం తు
నరకోత్తార కారణమ్**

ఒకప్పుడు ఆగ్నేయ దిక్పాలకుడైన అగ్నిదేవుడు వేంకటాచలక్షేత్రానికి వచ్చాడు. అక్కడ ఆ వేంకటాచల క్షేత్రసౌందర్యానికి, రమణీయమైన ప్రకృతికి పరవశించి పోయినాడు. తరువాత శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థంలోని ఆగ్నేయమూలలో దిగి సంకల్పపూర్వకంగా స్నానాదులు ముగించుకుని ఆ తీర్థమహత్వాన్ని కొనియాడిన తర్వాత ఆదివరాహస్వామిని, పిదప వక్షస్థల మహాలక్ష్మీ సమేతంగా శ్రీనివాసుణ్ణి దర్శించాడు.

స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థంలో తాను స్నానం చేసిన ఆగ్నేయస్థలం ‘అగ్నితీర్థం’ అనే పేరుతో ప్రసిద్ధి పొందుతుందనీ, ఈ తీర్థంలో స్నానం చేసినవారికి ‘పాప విమోచనం’ తప్పక అవుతుందని, తాను చేసిన వేంకటాచల యాత్రకు గుర్తుగా నిలుస్తుందంటూ అగ్నిదేవు డన్నాడు.

అలాగే మరోసారి దక్షిణదిక్పాలకుడైన యముడు వేంకటాచలయాత్ర చేశాడు. శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ తీర్థంలో దక్షిణదిక్పాలకుని భక్తితో స్నానాదులు నిర్వహించుకొని, శ్రీ శ్వేతవరాహస్వామిని, శ్రీనివాసభగవానుని దర్శించి కీర్తించినాడు. అలనాటి తన యాత్రకు గుర్తుగా శ్రీస్వామిపుష్కరిణీలో తాను స్నానాదులు చేసిన దక్షిణభాగంలో ‘యమతీర్థం’గా పేరు పొందుతుందనీ అందులో స్నానం చేసినవారు నరకలోకాలనుండి ఉద్ధరింపబడతారని, వరమిస్తూ వెళ్లాడు. అలా శ్రీస్వామిపుష్కరిణీలోని అగ్నితీర్థం, యమతీర్థాలు రెండూ ఏర్పడినాయి.

వశిష్ట తీర్థం

వశిష్టమహర్షి వేంకటాచలయాత్రకు వచ్చిన సందర్భంలో తొలిగా “స్వామిపుష్కరిణీ” తీర్థాన్ని దర్శించినాడు. భక్తి ప్రపత్తులతో నమస్కరించి, విధి విధానంగా ఆ పుష్కరిణి పవిత్రమైన జలాల్లో స్నానం చేసినాడు.

ఆ పుష్కరిణి మహిమను అనేక విధాలుగా ప్రస్తుతిస్తూ ఆ తీర్థంలోని నైరుతి మూలలో తాను స్నానం చేసినందుకు గుర్తుగా దానికి వశిష్టతీర్థం అని పేరు పెట్టినాడు.

“వశిష్ట నిర్మితం తీర్థం రాక్షసం త్వణ మోచనమ్”

అనాటి నుండి వశిష్టతీర్థంకూడా శ్రీస్వామిపుష్కరిణీలో భాగంలో ఉంటూ భక్తుల తీవ్రమైన ఋణబాధల్ని తీరుస్తున్నది.

వరుణ తీర్థం - వాయు తీర్థం

“వారుణే వాయు తీర్థం చ సద్యః కైవల్యదాయకమ్”

దిక్పాలకులైన వరుణదేవుడు, అలాగే వాయుదేవుడు వేంకటాచల దివ్యక్షేత్రంలోని ‘స్వామిపుష్కరిణి’ని సేవించి ప్రణతు లర్పించినారు. శ్రీనివాస భగవానుని పెక్కు విధాలుగా కీర్తించినారు.

వరుణదేవుడు స్వామిపుష్కరిణిలో స్నానం చేసిన పడమటి భాగం వరుణతీర్థం గాను, వాయుదేవుడు స్నానం చేసిన వాయవ్య భాగం వాయుతీర్థం గాను శ్రీ స్వామిపుష్కరిణిలో అంతర్భాగాలై భక్తులకు మోక్షదాయకాలుగా ప్రసిద్ధిని పొందాయి.

సరస్వతీ తీర్థం

శ్రీ విష్ణుభగవానుని వరంతో సరస్వతీ నది సమస్త పుష్కరిణుల్లోను, తీర్థాల్లోను ప్రాధాన్యాన్ని పొంది వేంకటాచలక్షేత్రంలో “స్వామిపుష్కరిణి” పేరుతో వెలసినట్లుగా ఇంతకుముందే తెలుసుకున్నాం. ఆ సరస్వతీ తీర్థం

శ్లో॥ మధ్యే సరస్వతీ తీర్థం
మహాపాతక నాశనమ్
య యేషు నవ తీర్థేషు
స్నాన మేక దినే నరః

స్వామిపుష్కరిణీ తీర్థం మధ్యభాగంలో సరస్వతీతీర్థం వెలసివుంది. అది వెలసిన నాటినుండి తనలో స్నానం చేసిన వేంకటాచలయాత్రికులకు మహా పాతకాలను నశింప జేస్తున్నది.

శ్లో॥ య యేషు నవతీర్థేషు స్నాన మేకదినే నరః
కృత్వా పశ్యే చ్ఛ్రీనివాసం నపున ర్జాయతే తు నః
స్వామిపుష్కరిణీ స్నానం శ్రీనివాసస్య దర్శనమ్
సహస్రనామపఠనం నాల్పస్య తపసః ఫలమ్
అస్మాతు ర్నవ తీర్థేషు వరాహం చాప్యపశ్యతః
సర్వం నిష్ఫలతాం యాతి శ్రీనివాసో న తుష్కతి
ఫలం ధర్మాదికం చైవ న యచ్ఛతి నృణాం విభుః

ఈ తొమ్మిది తీర్థాల్లో ఒకే రోజున స్నానంచేసిన తర్వాత, పుష్కరిణికి దక్షిణ తీరంలో కొలువై వున్న శ్రీనివాసుణ్ణి దర్శనం చేసుకొన్నవారికి పునర్జన్మ వుండదు. అనగా ముక్తి కలుగుతుంది.

ఇక్కడ ఇంకొక్కమాట!

స్వామిపుష్కరిణీస్నానం, శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శనం, విష్ణు సహస్ర నామపారాయణం - ఈ మూడు కార్యక్రమాలు అత్యంత ఉన్నతమైన తపః ఫలాన్ని కలిగిస్తాయి.

అందువల్ల తొమ్మిది తీర్థాలకు అన్నిటికీ నెలవుగా విరాజిల్లుతూ వున్న శ్రీస్వామిపుష్కరిణిలో అవశ్యం స్నానవిధులు ఆచరించిన తర్వాత ముందుగా శ్రీ శ్వేతవరాహస్వామిని తప్పక దర్శించాలి. ఆ తర్వాతనే శ్రీనివాసుని దర్శనం చేసుకోవాలి. అది ఈ క్షేత్ర నియమం. సంప్రదాయంకూడా. అలా చేస్తేనే శ్రీనివాసునికి కూడ సంతోషం కలుగుతుంది.

అలా చేయనివాళ్లు శ్రీవేంకటాచలక్షేత్రంలో ఎన్ని సేవలు చేసినా, అవన్నీ ఫలితములు లేనివిగా, అవుతున్నాయి. నిరుపయోగములుగా మిగిలిపోతాయి.

ఇలాగ మహా అద్భుతమైన మహిమాన్వితమైన ‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ’ తీర్థాన్నీ ఆ తీర్థపు ఒడ్డున వేంచేసివున్న శ్రీ భూ ఆదివరాహస్వామివారినీ, శ్రీ లక్ష్మీ వేంకటేశ్వరస్వామివారిని గూర్చి ఎన్ని విధాలుగా చెప్పుకున్నా, ఎంత చెప్పుకున్నా తక్కువే అవుతుంది. పూర్తిగా తెలుసుకోవడం తెలియజెప్పడం అసాధ్యం.

అవి అద్భుతం, అప్రమేయం, అనంతం కూడా. అందువల్ల మాటలు మానుకొని మౌనంగా చేతులెత్తి మనసారా స్మరించి తరించడం ఒక్కటే మార్గం!

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

* * * * *

“శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ” వైభవం

సప్తగిరులపై “శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ” వెలసిన నాటినుండి ఎన్నెన్నో మహిమలను సంతరించుకున్నది. దీని వైభవం మాతృశ్రీతరిగొండ వెంగమాంబ రచించిన “శ్రీవేంకటాచలమాహాత్మ్యం” తెలుగు పద్యకావ్యంలో విస్తృతంగాను, ఆళ్వారుల తమిళపాశురాల్లో, కన్నడ హరిదాసుల కీర్తనల్లో చాలసంక్షిప్తంగాను పేర్కొనబడింది.

భూలోక వైకుంఠమైన శ్రీవేంకటాచల క్షేత్రంలో శ్రీనివాసుడు, శ్రీనివాసునితో పాటు, శ్రీస్వామిపుష్కరిణి వెలసివున్నంతవరకు నిరంతరం, సాగే ఆధ్యాత్మిక ధార్మిక యాత్రా కేంద్రం తిరుమల. అందులోను ఈ కలియుగంలో అన్ని లోకాలవారికి అందరికీ ఎకైక దిక్కు ఆనందనిలయుడు ఒక్కడు మాత్రమే! ఈ కలుషాల యుగంలో “సర్వ మహాపాతకాల విధ్వంసిని” అయిన ‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ’ దివ్యతీర్థం ఒక్కటే పరమగతి! అందుకనే “కలౌ వేంకట నాయకః” అన్న పెద్ద బిరుదును సంతరించుకొని భక్తులకోసం

నిలిచివుంటూ ఏడుకొండలలో ఎదురుచూస్తూ వున్న శ్రీలక్ష్మీవేంకటరమణ స్వామిని కన్నులారా సేవించుకుందాం. ఆ స్వామిని దర్శించుకునే ముందు ‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణి’లో పవిత్రంగా స్నానాలను చేసి, పునీతుల మవుదాం. పిదప శ్రీ ఆదివరాహస్వామివారిని దర్శించిన తర్వాతనే, కోరిన వరాల రాయడైన కొండంత దేవుడు అయిన ఏడుకొండల వాణ్ణి మనసా, వాచా, కర్మణా దర్శించుకుందాం, సేవించుకుందాం, తరించుదాం!!

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

* * * * *

చరిత్ర పుటలలో శ్రీస్వామిపుష్కరిణి

తిరుమలక్షేత్రంలో తొలిగా తనలో స్నానం చేసినవారి మహాపాతకాలను పోగొడుతూ పవిత్రులుగా చేస్తున్న “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి” తీర్థం 1.50 ఎకరాల వైశాల్యంతో దీర్ఘచతురస్రాకారంతో విరాజిల్లుతూవున్నది.

ఈ పుష్కరిణికి పడమటి వాయవ్య తీరాన శ్రీ ఆది వరాహస్వామివారి ఆలయం తూర్పుముఖంగా వెలసివుంది. శ్రీశ్వేతవరాహస్వామి అనీ, శ్రీ భూవరాహస్వామి అనీ ఈ స్వామివారికి పేర్లు. వేంకటాచలక్షేత్రంలో తొలిదైవం ఈయనే. అందువల్లే ఇది ‘ఆదివరాహక్షేత్రం’గా పేరు పొందింది. ఈ క్షేత్ర సంప్రదాయం ప్రకారం స్వామిపుష్కరిణిలో స్నానం చేసిన తర్వాత తొలుత వరాహస్వామిని దర్శించాలి. ఆ తర్వాతనే శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిని దర్శించాలి. ఇది నియమం.

శ్లో॥ వరాహ దర్శనా త్పూర్వం
శ్రీనివాసం నమేన్న చ
దర్శనా త్రా గ్వరాహస్య
శ్రీనివాసో న తృప్యతి

శ్రీవరాహస్వామి కంటే ముందుగా శ్రీనివాసుణ్ణి దర్శించడం కూడా శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామికి ఏ మాత్రం అంగీకారం కానే కాదు. ఆమోద యోగ్యం అసలే కాదు.

“శ్రీ స్వామిపుష్కరిణి” కి దక్షిణతీరాన ‘ఆనందనిలయం’ అనే బంగారు విమాన శిఖరం అంతర్భాగంలో భక్తులకొంగుబంగారమై వక్షస్థల ‘వ్యూహలక్ష్మి’ అనే శ్రీమహాలక్ష్మి సమేతంగా శ్రీనివాసుడు అనే పేరుతో విష్ణుభగవానుడు తూర్పుముఖంగా వెలసివున్నాడు.

నీరాళి మండపం

స్వామిపుష్కరిణికి మధ్యలో నీరాళిమండపం అనే రాతి మండపం బంగారురంగు ఏక కలశగోపురంతో నిర్మితమై పుష్కరిణి జలాల్లో ప్రతిఫలిస్తూ తేలుతున్న తెప్పలాగా శోభాయమానంగా దర్శనమిస్తుంది. కోనేటి మధ్యలో అందంగా కనపడుతున్న నీరాళిమండపాన్ని క్రీ.శ. 1468లో సాళువ నరసింహరాయలు నిర్మించాడు. అప్పట్లో ఆ మహారాజు ప్రతి ఏటా, సంక్రాంతి, కనుమపండుగ రోజుల్లోను, బ్రహ్మోత్సవ వేళల్లోను, వార్షిక తెప్పోత్సవాల దినాల్లోను ఇంకా ఇతర విశేషదినాల్లోను ఈ నీరాళిమండపంలో శ్రీదేవి భూదేవి సమేతంగా శ్రీమలయప్పస్వామివారికి జరిగే ఆస్థానంలో ఘనంగా చక్కెరపొంగలి, పులిహోర, పొంగలి మున్నగు అన్నప్రసాదాలతో పాటు పిండివంటలు కూడా నివేదన జరగాలని కట్టుదిట్టం చేశాడు.

ఆ తర్వాత ఇంచుమించు అదే కాలంలో అంటే 15 వ శతాబ్దంలోనే తిరుమలశ్రీవారి నందకం అనే ఖద్గం అంశతో అవతరించిన తాళ్లపాక అన్నమయ్య, ఆయన కొడుకు పెద తిరుమలయ్య స్వామిపుష్కరిణి చుట్టూరా నాప రాళ్లతో మెట్లను నిర్మింప జేయడంతోపాటు కోనేటి మధ్యలోవున్న నీరాళిమండపాన్ని బాగు చేయించారు.

కోనేటి మెట్లపై విశేషాలు

కోనేటి మెట్లపైన చుట్టూరా చూడవలసిన విశేషాలు ఉన్నాయి.

1. ఈశాన్యమూలలో కోనేటిగట్టు ఆంజనేయస్వామివారి చిన్నగుడి పశ్చిమముఖంగా వుంది. ఈ స్వామికి ప్రతిరోజు నివేదనతోపాటు ఆదివారం విశేషంగా అభిషేకార్చనలు జరుగుతాయి.

2. పడమటిగట్టున మెట్లపైన శ్రీజగద్గురు ఆదిశంకరులవారి ఎత్తైన స్థాపం ఉంది.

3. పడమటి గట్టు మెట్లపైన 'శ్రీఅశ్వత్థనారాయణ కట్ట' ఉంది. శ్రీనివాసుడు తన వివాహంకోసం కుబేరునివద్ద అప్పు తీసుకొన్న దివ్యస్థలం ఇది. అందుకు సాక్షులు పరమశివుడు, బ్రహ్మదేవుడు, ఈ అశ్వత్థవృక్షం అని వేంకటాచల మాహాత్మ్యగ్రంథంలో చెప్పబడింది.

4. ఉత్తర దిక్కున మెట్లమైన 'శ్రీవ్యాసరాయల ఆహ్వాకమండపం' పేరుతో చిన్నమందిరం వుంది. 15వ శతాబ్దంలో కొంతకాలంపాటు "శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి మూలమూర్తిని" స్వయంగా వ్యాసరాయలవారు అర్పించినట్లు ప్రసిద్ధి. ఆ సందర్భంలో శ్రీవ్యాసతీర్థులు ఈ చిన్నమండపంలో వున్న శ్రీఆంజనేయుని చిన్నవిగ్రహాన్ని అర్పించినట్లు ప్రతీతి!

మహంతులు - తి.తి.దేవస్థానం

ఆ తర్వాతి, కాలంలో మహంతుల పరిపాలనలోను, తి.తి.దేవస్థానం ధర్మకర్తలమండలి పరిపాలనలోను, ఎప్పటికప్పుడు 'స్వామిపుష్కరిణీ' మరమ్మత్తులు చేయబడుతునే వున్నాయి.

ఏడాది పొడవునా యాత్రికులు 'పుష్కరిణి'లో స్నానాలు చేయడం వల్ల నీళ్లు కలుషితం కావడంతో పాటు రంగుమారుతున్నవి. అందువల్లే దేవస్థానం 1972లో కోనేటి నీళ్లను శుభ్రం చేసేందుకు ఫిల్టర్లను ఏర్పాటు చేసింది.

దీనితోపాటు ఏడాదికి ఒకమారు భక్తుల రద్దీ అంతగాలేని నెలల్లో పూర్తిగా కోనేటిలోని నీళ్లను తీసివేసి, పూడికతీసిన తర్వాత శుభ్రమైన కొత్తనీళ్లతో పుష్కరిణిని నింపడం జరుగుతున్నది. అంతేగాక ప్రాణవాయువు (Oxygen)ను నీళ్లలో చొప్పించి పుష్కరిణీ జలాలను పరిశుభ్రంగాను, నిర్మలంగాను ఉండేట్లుగా దేవస్థానంవారు ఎప్పటికప్పుడు చర్యలు తీసుకుంటూనే వున్నారు.

శ్రీ స్వామిపుష్కరిణీ ఉత్సవాలు

ఏడాది పొడవునా తిరుమలలో శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారికి ఉత్సవాలు జరుగుతుంటాయి. ఊరేగింపులు నిర్వహింపబడుతుంటాయి. వీటిలో శ్రీనివాసభగవానునికి - పుష్కరిణికి సంబంధంవున్న కొన్ని ఉత్సవాలు మాత్రమే జరుగుతాయి. అవి

1. చక్రస్నానాలు
2. తెప్పోత్సవాలు
3. పుష్కరిణీ హారతులు

1. చక్రస్నానాలు

తిరుమలక్షేత్రంలోని శ్రీస్వామిపుష్కరిణిలో ఏడాదిలో నాలుగు మారులు చక్రస్నాన మహోత్సవాలు జరుగుతవి. 1. బ్రహ్మోత్సవంలో చక్రస్నానాలు, 2. అనంతపద్మనాభచతుర్దశీ చక్రస్నానం, 3. శ్రీస్వామిపుష్కరిణీ తీర్థముక్కోటి చక్రస్నానం, 4. రథసప్తమి నాటి చక్రస్నానం.

అ) బ్రహ్మోత్సవాల్లో చక్రస్నానం

ప్రతిసంవత్సరం కన్యామాసంలో (సెప్టెంబరు - అక్టోబరు) శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి అవతార నక్షత్రమైన శ్రవణనక్షత్రం నాటికి పూర్తి అయ్యేట్లుగా పదిరోజుల ముందునుంచి తిరుమలలో బ్రహ్మోత్సవాలు

ప్రారంభమవుతాయి. చివరి రోజున అనగా శ్రవణనక్షత్రంనాటి ఉదయంపూట. “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”లో “చక్రస్నానం” పేరుతో వైభవంగా ఉత్సవం జరుగుతుంది.

చక్రస్నానం జరిగే రోజుఉదయం శ్రీదేవీ భూదేవీ సమేతంగా శ్రీమలయపుస్వామి ఒక పల్లకిలోను, శ్రీసుదర్శనచక్రత్వాళ్వారు మరొక పల్లకిలోను వేంచేసి, ఆలయ మహాప్రదక్షిణ మార్గంలో ఊరేగుతూ వరాహస్వామి ఆలయ ప్రాంగణానికి చేరుకుంటారు.

అక్కడ ఉభయదేవేరులతో కూడిన శ్రీమలయపుస్వామికి వారి పక్కనే ఒకే పీఠంపై వేంచేసివున్న సుదర్శనచక్రత్వాళ్వారుకు వైభవంగా పాలు, పెరుగు, తేనె, కొబ్బరినీరు, పసుపు, చందనాదులతో తిరుమంజనం (మంగళప్రదమైన అభిషేకం) జరుగుతుంది. ఘనంగా నివేదన అర్చనాదులతో, మంగళ నీరాజనాలు సమర్పించిన తర్వాత శ్రీ సుదర్శన చక్రత్వాళ్వారును మాత్రం కోనేటిమెట్ల పైకి వేంచేపు చేస్తారు. అక్కడ ముందుగా “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి” తీర్థానికి పూజా నివేదన కర్పూర దివ్యమంగళనీరాజనాలు సమర్పించిన తర్వాత, అర్చకస్వాములు “శ్రీసుదర్శన చక్రత్వాళ్వారు” మూర్తిని “స్వామిపుష్కరిణి”లో మూడుమారులు ముంచుతూ స్నానం చేయిస్తారు. మంగళప్రదమైన ఆ చక్రస్నానం శుభసందర్భంలో, అర్చకస్వాములు, జియ్యంగారులు, ఆలయఅధికారులు, కోనేరూ చుట్టూరా చేరిన వేలాది మంది భక్తజనాలు “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”లో గోవిందా! గోవిందా!! గోవింద!!! అంటూ సుదర్శనచక్రత్వాళ్వారుతో పాటు మునకలు వేస్తూ స్నానాలు చేసి పునీతులవుతారు. ఇదే బ్రహ్మాత్సవంలో జరిగే “చక్రస్నానం” మహోత్సవం!

ఒక్కొక్క సంవత్సరంలో బ్రహ్మాత్సవాలు రెండుమార్లు జరుగుతవి. అలా వచ్చిన సందర్భంలో కూడ తిరుమల శ్రీవారి జన్మనక్షత్రమైన శ్రవణం రోజున ఇదే మదిరిగా “స్వామిపుష్కరిణి”లో చక్రస్నానం జరుగుతుంది. భక్తులు కూడా పాల్గొంటారు.

* * * * *

అ) “అనంత పద్మనాభ చతుర్దశి నాటి” చక్రస్నానం

ప్రతి సంవత్సరం భాద్రపదమాసం శుక్లచతుర్దశిని శ్రీఅనంత పద్మనాభ చతుర్దశి అంటారు. ఆనాడు శ్రీఅనంతపద్మనాభస్వామి వ్రతం చేస్తారు.

ఆనాడు ఉదయం శ్రీసుదర్శనచక్రత్వాళ్వారు ఒక్కరు మాత్రమే పల్లకిలో వేంచేసి, ఆలయమహాప్రదక్షిణమార్గంలో ఊరేగుతూ శ్రీవరాహస్వామి ఆలయప్రాంగణం చేరుకొంటారు. అక్కడ శ్రీసుదర్శన భగవానునికి తిరుమంజనాదులు (అభిషేకం) నివేదన హారతులు పూర్తి చేస్తారు. పిదప శ్రీస్వామిపుష్కరిణిని కూడా పూజానివేదన హారతులతో అర్చించిన తర్వాత అర్చకస్వాములు శ్రీసుదర్శనభగవానుని “స్వామిపుష్కరిణి”లో మూడుమార్లు ముంచుతూ స్నానం చేయిస్తారు. ఈ చక్రంతోపాటు వేలాదిమంది భక్తులు కూడా “స్వామిపుష్కరిణి”లో మునకలు వేస్తూ పునీతులవుతారు.

ఇది ఏడాదిలో జరిగే రెండవ చక్రస్నాన మహోత్సవం.

* * * * *

ఇ) “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి తీర్థముక్కోటి” చక్రస్నానం

ప్రతి సంవత్సరం మార్గశిరమాసం శుక్లఏకాదశిని “వైకుంఠఏకాదశి” అంటారు. అదే “ముక్కోటి ఏకాదశి” అని కూడా పిలువబడుతుంది.

ఈ రోజు అనగా వైకుంఠఏకాదశి మరునాడు వైకుంఠద్వాదశినాడు “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి తీర్థముక్కోటి ఉత్సవం” జరుగుతుంది.

ఈ ద్వాదశినాటి అరుణోదయ వేళలో ముల్లోకాల్లోని 3.5 కోట్ల తీర్థాలు, పుష్కరిణులు, కోనేర్లు అన్నీ తిరుమలక్షేత్రంలోని శ్రీస్వామిపుష్కరిణి తీర్థంలో వచ్చి స్నానం చేస్తాయట. ఈ తీర్థాలన్నీ భక్తులవల్ల తమకు సంక్రమించిన పాతకాలన్నింటిని, శ్రీస్వామిపుష్కరిణి జలాల్లో మునిగి పోగొట్టుకుంటాయి. అందుకే ఆ రోజు “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి తీర్థముక్కోటి” ఉత్సవం అంటారు. ఆనాటి ఉదయం తిరుమల శ్రీవారి ఆలయం నుండి శ్రీసుదర్శన చక్రత్వాళ్వారు

ఆలయ మహాప్రదక్షిణ మార్గంలో ఊరేగుతూ శ్రీవరాహస్వామి ఆలయ ప్రాంగణం చేరుకుంటారు. అక్కడ శ్రీసుదర్శన భగవానునికి ఘనంగా తిరుమంజన, పూజానివేదనలు సమర్పించిన తర్వాత, అర్చకులు శ్రీస్వామిపుష్కరిణిని కూడ పూజానివేదన కర్పారనీరాజనాలతో అర్చిస్తారు. పిదప శ్రీసుదర్శన చక్రత్వాళ్వారును “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”లో అర్చకస్వాములు మూడుమార్లు ముంచుతూ పవిత్రస్నానం చేయిస్తారు. ఈ చక్రస్నాన సమయంలో వేలాది మంది భక్తులు కోనేట్లో మునకలు వేసి పునీతులు అవుతారు.

ఈ రోజు అనగా మార్గశుద్ధ ద్వాదశినాటి అరుణోదయ వేళలో స్నానం చేసినట్లయితే ముల్లోకాల్లోని తీర్థాల్లో స్నానం చేసిన పుణ్యఫలితం సిద్ధిస్తుందని ఇంతకుముందే “మార్కండేయమహర్షి” గాథ ద్వారా తెలుసుకున్నాం.

ధనుర్మాసే సితేపక్షే ద్వాదశ్యా మరుణోదయే
ఆయాతి సర్వతీర్థాని స్వామిపుష్కరిణీ జలే
తత్ర స్నాత్వా నరః సద్యోముక్తి మేతి న సంశయః
యస్య జన్మ సహస్రేషు పుణ్యమేవార్జితం పురా

ధనుర్మాసంలో వైకుంఠద్వాదశి నాటి అరుణోదయ వేళలో, ముక్కోటి తీర్థాలు “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”లో కలిసే శుభప్రదమైన సమయంలో స్నానం చేసే మహద్భాగ్యం అందరికీ కలుగుతుందా? కలుగనే కలగదట! ఎవరైతే వేల జన్మల్లో పుణ్యాన్ని ఆర్జించుకొని వుంటారో, వారికి మాత్రమే ఈనాడు తిరుమల శ్రీవారి కోనేట్లో స్నానం చేసే - భాగ్యం కలుగుతుందట! అలాంటి భాగ్యం చేసికొన్నవారికి సద్యోముక్తి కలుగుతుందట! అంటే వారు భౌతికంగా జీవించివున్నా ముక్తిని పొందినట్లే. ఇందులో ఎలాంటి సంశయం అక్కరలేదని స్కాందపురాణాంతర్గత శ్రీవేంకటాచలమహాత్మ్యం స్పష్టం చేస్తోంది.

* * * * *

ఈ) రథసప్తమి నాటి చక్రస్నానం

ప్రతి సంవత్సరం మాఘమాసంశుద్ధసప్తమినాటి “సూర్యజయంతి”ని “రథసప్తమి”గా చేస్తారు. తిరుమలలో రథసప్తమి నాడు సూర్యోదయం నుండి సూర్యాస్తమయం వరకు ఏడు వాహనాల్లో తిరుమలేశుడు విహరిస్తాడు. రథసప్తమిని ఒకనాటి బ్రహ్మోత్సవమని, అర్ధ బ్రహ్మోత్సవమని అంటారు.

సూర్యప్రభ వాహనం, చిన్నశేష వాహనం, గరుడ వాహనం, హనుమద్వాహనం, చక్రస్నానం, కల్పవృక్షవాహనం, సర్వభూపాలవాహనం, చంద్రప్రభవాహనం. ఇలా ఏడు వాహనాల్లో శ్రీమలయప్పస్వామివారు దర్శన మిస్తారు. హనుమద్వాహనం తర్వాత మధ్యాహ్నం పూట “స్వామిపుష్కరిణి”లో శ్రీసుదర్శనచక్రత్వాళ్వారుకు చక్రస్నానం జరుగుతుంది. ఆలయం మహాప్రదక్షిణం చేస్తూ వరాహస్వామి ఆలయం దగ్గరకు చేరుకొన్న చక్రత్వాళ్వారుకు తిరుమంజనాదులు, పుష్కరిణి పూజ చేస్తారు. ఆ తర్వాత అర్చకులు శ్రీసుదర్శన భగవానునికి “స్వామిపుష్కరిణి”లో చక్రస్నానం చేస్తారు. ఆ సందర్భంలో వేలాది మంది భక్తులు పుష్కరిణిలో పవిత్రస్నానాలు చేస్తారు. తర్వాత సాయంత్రం వరకు తర్వాతి వాహనోత్సవాలు జరుగుతవి.

2. తెప్పోత్సవాలు

ప్రతి ఏటా ఫాల్గుణ మాసంలో పున్నమి నాటికి పూర్తి అయ్యేట్లుగా “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”లో ఐదురోజులపాటు వరుసగా తెప్పోత్సవాలు జరుపబడుతున్నాయి.

తిరుమలక్షేత్రంలో ఏనాటి నుంచి ఈ తెప్పోత్సవాలు జరుగుతున్నాయో స్పష్టంగా తెలియకపోయినా 1468 నాటికి శ్రీస్వామిపుష్కరిణి తెప్పోత్సవాల ప్రస్తావన కనపడుతున్నది. తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులవారు శ్రీవారి తెప్పోత్సవాలను “తెప్పతిరునాళ్లు” అని ఘనంగా కీర్తించినాడు కూడ.

లలిత

ఎందు నీకుఁ బ్రియమో యీ తెప్ప తిరునాళ్లు
దిందువడె సిరులతో తెప్పతిరునాళ్లు ||పల్లవి||

పాలజలనిధిలోఁ బవ్వలించి పాము తెప్పఁ
దేలుచున్నదది దెప్ప తిరునాళ్లు
వోలి నేకోదకమై వొక్క మర్రియాకు మీఁద
తేలుచున్న దది తెప్ప తిరునాళ్లు ||ఎందు||

అమృతము దచ్చునాఁడు అంబుధిలో మంధరము
తెమలఁ దేలించు తెప్ప తిరునాళ్లు
యమునలో కాళింగునంగపు పడిగెల మీఁద
తిమిరి తొక్కిన తెప్ప తిరునాళ్లు ||ఎందు||

అప్పుడు పదారువేలు అంగనల చెమటల
తెప్పలందేలిన తెప్ప తిరునాళ్లు
వొప్పుగ శ్రీవేంకటాద్రి నున్నతి గోనేటిలోన
తెప్పరిల్లె నేఁట నేఁట తెప్ప తిరునాళ్లు ||ఎందు||

ఏ కారణంచేతో, ఎప్పుడో ఆగిపోయిన, ఈ తెప్పోత్సవాలు, మళ్లీ
1921 నుండి పునరుద్ధరింపబడి జరుపబడుతున్నాయి.

ప్రస్తుతం ఐదు రోజులపాటు జరుగుతున్న ఈ తెప్పోత్సవాల్లో
మొదటిరోజు ఫాల్గుణశుద్ధ ఏకాదశినాడు శ్రీసీతారామలక్ష్మణులు,
రెండవనాడు శ్రీరుక్మిణీ శ్రీకృష్ణులు, ఇక మూడవరోజు త్రయోదశినుండి
పున్నమి వరకు మూడురోజుల పాటు శ్రీదేవీ భూదేవీ సమేతంగా
శ్రీ మలయప్పస్వామివారు తెప్పోత్సవంలో పాల్గొంటారు. ఈ
విగ్రహమూర్తులన్నీ శ్రీవారి గర్భాలయంలో కొలువుదీరున్నాయి.

తిరుమలక్షేత్రంలో ఐదురోజులపాటు సాయంసంధ్యా వేళలో
“స్వామిపుష్కరిణి” జలాల్లో జరిగే తెప్పోత్సవాల సోయగం మిరుమిట్లు గొలిపే
విద్యుదలంకరణ సౌందర్యం వీక్షించడానికి రెండు కన్నులు చాలవు. ఒకే
సమయంలో శ్రీస్వామివారినీ, శ్రీస్వామిపుష్కరిణినీ దర్శింపజేసే తెప్పోత్సవాల్లో
పాల్గొనడం ఎంతటి భాగ్యమో!

3. శ్రీస్వామిపుష్కరిణి హారతి

ప్రతిరోజు సాయంత్రం 5.30 గంటల సమయంలో శ్రీవారి ఆలయం
వెలుపల వున్న కొలువు మండపంలో శ్రీదేవి భూదేవి సమేతంగా
శ్రీమలయప్పస్వామివారికి “సహస్ర దీపాలంకరణసేవ” అనే ఊంజల్సేవ
జరుగుతుంది.

ఈ సేవ పూర్తి అయిన వెంటనే శ్రీస్వామివారికి మహాప్రదక్షిణ మార్గంలో
ఊరేగింపు నిర్వహిస్తారు. ఈ ఉత్సవ సమయంలో అక్కడక్కడ దేవస్థానంవారి
అధికార కర్పూరమంగళహారతులతోపాటు, భక్తులుకూడా శ్రీస్వామివారి
ఊరేగింపులో మంగళహారతులు సమర్పించుకుంటారు.

ఇలాగ శ్రీస్వామివారిఉత్సవం, శ్రీస్వామిపుష్కరిణికి తూర్పుదిక్కునకు
రాగానే అక్కడ ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేసిన పందిరి కింద పల్లకిని
నిలుపుతారు. ఆ సాయంసంధ్యవేళలో తొలుత పల్లకిలో వున్న శ్రీవారికి
నక్షత్రహారతిని ఇచ్చిన తర్వాత అదే నక్షత్రహారతిని స్వామిపుష్కరిణి దగ్గరికి
తీసుకొని వెళ్లి, మంగళనీరాజనాన్ని సమర్పిస్తారు. పిదప వెండిపళ్లెంలో
పూలు పండ్లు పెట్టుకొని, పల్లకిలోని ఉభయదేవేరులతో కూడిన శ్రీవారికి
నివేదించి, కర్పూర దివ్యమంగళ నీరాజనాన్ని సమర్పిస్తారు. ఆ హారతి
పళ్లెాన్ని అలాగే తీసుకొని పుష్కరిణి దగ్గరికి వచ్చి, పుష్కరిణి మెట్లమీది
నుంచే అటు శ్రీవరాహస్వామికి, ఇటు శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామికి ఇచ్చిన ఆ
హారతిని ‘శ్రీస్వామిపుష్కరిణి’ కి చూసిస్తూ పుష్పాలను, పండ్లను నివేదనంగా

పుష్కరిణీ జలాల్లో సమర్పిస్తారు. తరువాత ఆ మంగళహారతిని భక్తులందరూ కళ్లకు అద్దుకొని నమస్కరించుకొంటారు.

ఇదీ నిత్యమూ సాయంసంధ్యా ప్రదోషసమయంలో విధిగా “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి” పుణ్యతీర్థానికి సమర్పింపబడుతున్న దివ్యమంగళహారతి!

అదిగో!! దివ్య మంగళ నీరాజనా లందుకుంటున్న సకలపాప హారిణి “శ్రీస్వామిపుష్కరిణి”ని తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులవారి గళంతో మనం అందరం కూడ గొంతును కలుపుతూ కీర్తించుదాం! తరించుదాం!!

గుండక్రియ

దేవునికి దేవికిని తెప్పల కోనేటమ్మ
వేవేలు మొక్కులు లోకపావని నీ కమ్మా ||పల్లవి||

ధర్మార్థ కామమోక్ష తతులు నీ సోపానాలు
అర్మిలి నాలుగు వేదా లదె నీ దరులు
నిర్మలపు నీ జలము నిండు సప్తసాగరాలు
కూర్మము నీ లోతు వో కోనేరమ్మా! ||దేవునికి||

తగిన గంగాది తీర్థములు నీ కడళ్లు
జగతి దేవతలు నీ జలజంతులు
గగనపు బుణ్యలోకాలు నీ దరి మేడలు
మొగి నీ చుట్టు మాకులు మును లోయమ్మా!! ||దేవునికి||

వైకుంఠనగరము వాకిలే నీ యాకారము
చేకొను పుణ్యములే నీ జీవభావము
యేకడను శ్రీవేంకటేశుడే నీ పునికి
దీకొని నీ తీర్థ మాడితిమి కావవమ్మా!!! ||దేవునికి||

ఓం నమో శ్రీవేంకటేశాయ

* * * * *